

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΩΝ
ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ
ΤΩΝ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΕΓΙΣΤΗ ΜΟΝΗ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Εἰ τύχει ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, συμπάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ὡς ἐξῆς:

Εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινὸν λέγομεν τὰ Προσόμοια τῆς φυλλάδος. Δόξα, τῶν Ἁγίων· Καὶ νῦν, τὸ Δογματικὸν τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλομεν πρῶτον ἐν Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ τυχόντος ἤχου καὶ εἶτα τὰ τῶν Ἁγίων. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Μέγαν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸν Προοιμακόν, ψάλλομεν τὸν Α΄ Στάσιον τοῦ «Μακάριος Ἀνήρ» καὶ εἶτα διερχόμεθα τὸ λοιπὸν τοῦ Καθίσματος χῦμα. Εἰς τὸ Κύριε Ἐκέκραξα ἰστώμεν δέκα στίχους: δ' Ἀναστάσιμα καὶ ς' τῶν Ἁγίων (γ' τοῦ δευτέρου ἤχου καὶ γ' τοῦ τετάρτου ἤχου). Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τὸ Δογματικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ Λιτὴ ὡς ἔχουν· Καὶ νῦν, τὸ β' Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τὸ β' Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ἐν Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τοῦ τυχόντος ἤχου καὶ τὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων τὰ δύο Ἀπολυτίκια τῶν Ἁγίων καὶ τὸ «Θεοτόκε Παρθένε».

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον δίς· Δόξα, τῶν Ἁγίων· Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν πάντα τὰ Ἀναστάσιμα. Εἰς τὴν β' Στιχολογίαν Καθίσματα τῶν Ἁγίων. Ὁ πολυέλαιος, «Ἐξομολογεῖσθε», ἐκλογή Ὀσιακῆ καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητάρια. Μετὰ τὴν Ὑπακοήν, Καθίσματα τῶν Ἁγίων, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος ἤχου καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος εἰς ς' (μετὰ τῶν δύο τῆς Θεοτόκου) καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο ἀνὰ δ'. Καταβασίαι: «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου». Εἰς τοὺς Κανόνας λόγῳ τῆς Πανηγύρεως ἀντὶ στιχολογίας λέγομεν εἰς μὲν τὰ Ἀναστάσιμα «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε», τῆς Θεοτόκου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ τῶν Ἁγίων «Ὅσοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκον Ἀναστάσιμα (χῦμα). Εἶτα Καθίσματα τῶν Ἁγίων. Ἀφ' ς' ᾠδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκον τῶν Ἁγίων. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Μετὰ τό, Ἅγιος Κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ τυχόντος ἑωθινοῦ. Εἶτα, τὰ Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἁγίων ὡς ἔχουν μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους: δ' Ἀναστάσιμα, καὶ δ' τῶν Ἁγίων. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον. Τὸ Ἑωθινὸν λέγεται πρὸ τῆς α' ὥρας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ εἰς ιβ': Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'. Ἀπολυτίκια: Ἀναστάσιμον δίς, τῶν Ἁγίων δίς, καὶ τὰ συνήθη· Εἶτα: Ὑπακοή, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου καὶ τέλος «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῶν Ἁγίων. Ἀποστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ Ὁσίου. Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...» καὶ «Εἰς μνημόσυνον ...». Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν Κολλύβων Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων καὶ «Τῇ πρεσβείᾳ Κυριε». Εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τῶν Ἁγίων.

Εἰ τύχοι ἐν ἡμέρᾳ Τρίτῃ, Καὶ νῦν, λέγομεν τὰ Ἰδιόμελα τῆς Βηματαρίσεως. Εἰς τὰ Ἀπολυτίκια λέγομεν καὶ τῆς Βηματαρίσεως ὡς Καὶ νῦν. Κανόνα τῆς Βηματαρίσεως οὐ λέγομεν ἀλλὰ τὸν τῆς φυλλάδος. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς λέγομεν τὴν γ' ᾠδὴν τῆς Βηματαρίσεως καὶ εἶτα ἡ γ' καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τῶν Ἁγίων (βλ. εἰς τὸ τέλος τῆς φυλλάδος). Εἰς δὲ τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Λειτουργίας προσθέτομεν καὶ τὸ τῆς Βηματαρίσεως ὁμοίως καὶ Κοντάκιον. Ἀποστολοευαγγέλιον τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγομεν τὸ Δογματικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κανόνα τῆς Θεοτόκου ἐκ τῶν Ὀκτωήχων τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἀποστολοευαγγέλιον τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου.

Εἰ δὲ τύχοι ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἀκολουθοῦμεν τὴν διάταξιν ὡς φαίνεται κάτωθι.

Τῆ 10ῃ Ἰουλίου ἡ Σύναξις Πάντων τῶν Βατοπαιδινῶν Ἁγίων.

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρόν, ἄραντες ἐπ' ὤμων προθύμως, θεῖοι Πατέρες ἡμῶν, Μάνδραν ἐδομήσατε, ἐνταῦθα στάδιον, πρὸς ἀγῶνας καὶ σκάμματα, κατὰ τοῦ Βελίαρ, οὓ τὰ μηχανεύματα κατηδαφίσατε, τότε μονασταὶ καὶ μιγάδες, ὕμνοις τὴν Ἀγνὴν ἐπευφήμουν, ἧς τὸ θεῖον σκήνωμα ἠγείρατε.

Οτε ἀναβάσεις ἱεράς, ἔθεσθε ὑμῶν ἐν καρδίᾳ, τῆ ἐπινεύσει Χριστοῦ, πρᾶξιν ὡς ἐπίβασιν προεχαράξατε, καὶ εἰς ἄκρον ἀνήλθετε, θείας θεωρίας, ὅσης ἂν ἐνδέχεται, βροτοῖς Μακάριοι· χρέος οὖν ἡμῶν ἐκπληροῦντες, ἔπαινον πατράσιν ὡς τέκνα, ὀλοθύμως ψάλλομεν πανίεροι.

Δεῦτε τῆς Μονῆς ἡμῶν φρουρούς, ὅσους ἐπωνύμους καὶ ἄλλους, Θεὸς ἐπίσταται, τοὺς ἡμᾶς φρουρήσαντας τύποις ἀσκήσεως, τὴν αὐτῶν μνήμην ἄγοντες, ὡς ἡμῶν προστάτας, τούτους μιμησώμεθα, ὡς ὀφείλεται υἱοὶ· ὧν περ ἱεραῖς μεσιτείαις, καὶ τῆς Παννυμνήτου Δεσποίνης, λύσιν ὀφλημάτων ἐξαιτήσωμεν.

Οτε ἐπηρεία τοῦ ἐχθροῦ, τὰ ἡμῶν κακῶς διωκεῖτο, καὶ οἱ κακόφρονες, πάντας ἐξηρέθιζον συγκοινωνῆσαι αὐτοῖς, τότε ζήλω πυρούμενος, ὡσεὶ ποιμενάρχης, Ἅγιε Εὐθύμιε, τούτους διήλεγξας· ἅμα φοιτηταῖς δὲ συνάθλοισ, οὓσιν ἀριθμῷ δεκαδύο, στέφει μαρτυρίου ἐκοσμήθητε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε Μοναστῶν αἱ χορεῖαι, τῶν ἐν Ἄθῳ ἀσκούντων, σὺν τῆς περιωνύμου Μονῆς Βατοπαιδίου φοιτηταῖς, ἐν ᾧδαῖς ῥισμάτων μελωδικαῖς τιμήσωμεν, πάντας τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπσαντας, οἵτινες τὸ ἥττον ὑπέταξαν τὸ κρείττονι, καὶ πράξει τῆ θεωρία ἐπέβησαν· τοὺς ἐν ἀθλήσει ὡσαύτως διαπρέψαντας, τοὺς χριστοφόρους ποιμένας, τὰ τῆς Ἐκκλησίας στηρίγματα, συνάμα δὲ τοὺς κήρυκας τοῦ λόγου, τοὺς τὰ ἔθνη σαγηνεύσαντας, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν βεβαίαν τρανώσαντας· τοὺς ἡμῶν πρέσβεις καὶ προστάτας, τοῦ κλεινοῦ Ἄθῳ τὸ σέμνωμα, καὶ τῆς οἰκουμένης καλλωπίσματα. Μνήσθητε ἡμῶν βοῶντες αὐτοῖς, Πατέρες πανάγιοι, καὶ τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης λυτρώσασθε, ὡς ἄγρυπνοι ἡμῶν ἀντιλήπτορες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Εἰς τὸν Στίχον.
ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.**

Χάριν πάντες ὑμῖν, ὀφείλομεν ὡς τέκνα, Πατέρες Θεοφόροι, ὅτι πρὸς σωτηρίαν, ἡμᾶς καθωδηγήσατε.

Στίχ. *Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.*

Τύπους τῆς ἀρετῆς, κανόνας σωτηρίας, ὁμολογίας ὄρους, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ὄρει, ὑμῖν διεχαράξατε.

Στίχ. *Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.*

Τριάδος τῆς σεπτῆς, τῇ τριμερεῖ καθάρσει, τῶν ἀρετῶν τριάδι, ναοὶ ἀναδειχθέντες, τρυφᾶτε Τρισμακάριοι.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'.

ᾠμακαρία Μονή, τῆς Θεοτόκου σεμνὸν καταγώγιον! Τίς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσεται; ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ἐκ σίμβλου μελισσῶν, προέκυψεν ποικίλων ἀθλητῶν ἢ ὁμήγουρις· τῶν προγενεστέρων πάντων ἀνεμάξαντο τὰς ἀρετάς, καὶ ποικίλως τὴν Ἐκκλησίαν ἐστήριξαν. Ὑπὸ τῆς ἐνοίκου Χάριτος κινούμενοι, ἐντὸς μὲν τοῦ Ὄρους πράξει καὶ θεωρία διέπρεψαν, καὶ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην δέ, ὡς ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα ἐστήριξαν. Ἀλλὰ καὶ νῦν τὴν ὑμετέραν Μάνδραν, ἀπήμονα σκανδάλων τηροῦντες, καὶ ἡμᾶς σωτηρίας ἀξιῶσαιτε τῇ πατρικῇ ὑμῶν πρεσβείᾳ οἱ Ὁσιώτατοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Θρόνος χερουβικὸς ἀληθῶς, ὡς ὑπερτέρα τῶν κτισμάτων γεγένησαι· ἐν σοὶ γὰρ ὁ θεῖος Λόγος, τὴν ἡμετέραν μορφήν, ἀναπλάσαι θέλων κατεσκήνωσε, καὶ σοῦ ἐξελήλυθε, σαρκοφόρος ὡς εὐσπλαγχνος, σταυρὸν καὶ πάθος, δι' ἡμᾶς κατεδέξατο, καὶ Ἀνάστασιν, ὡς Θεὸς ἐδωρήσατο· ὅθεν ὡς καταλλάξασαν, ἡμῶν τὴν κατάκριτον, φύσιν τῷ Πλάστῃ σὺν τούτῳ, εὐχαριστοῦντές σοι κράζομεν· Παράσχου πταισμάτων, τὴν συγχώρησιν εὐχαῖς σου, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονῆς Βατοπαιδίου φοιτηταὶ καὶ ἀκέστορες, καὶ τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, θεοφόροι ἐδείχθητε, Πατέρες πανσέβαστοι ἡμῶν, ἀγῶσιν ἀθλήσαντες καλῶς· διὰ τοῦτο ἐπαξίως μνήμην ὑμῶν, τὴν πάνσεπτον ἐκτελοῦμεν. Δόξα ἀναβοῶντες τῷ Χριστῷ, δόξα τῷ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ ἐν κινδύνοις ἡμῶν, ὑμᾶς προστάτας δείξαντι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία Κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ Τόκου σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν τό, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα», ἰσθῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα
Προσόμοια.

ᾠχος β΄. Ποίους εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίους εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τοὺς θεοφόρους, τῆς ἡμῶν Μονῆς θεῖα θρέμματα, τοὺς παρὰ τὰς διεξόδους ἀνθήσαντας, τῶν τοῦ Πνεύματος τερπνῶν ὑδάτων. Ἐν κήπῳ, τῆς Θεοτόκου ἐφυτεύθησαν, ἐγκαίρως, τὴν καρποφορίαν ἀπέδωκαν, πολλαπλασίως τῷ κόσμῳ, καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ, νῦν προτεθέντες ἐναργῶς, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψαν, σωτηρίας τὰ διδάγματα.

Ποίους οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς πανοσίους; τοὺς μετὰ Θεὸν ἀντιλήπτορας, τοῦ Βατοπαιδίου καυχήματα, καὶ παντὸς τοῦ Ὄρους κηδεμόνας. Αὐτοὶ γάρ, ὡς ἐπαυξήσαντες τὸ τάλαντον, ἐπαίνων, παρὰ τοῦ Κυρίου ἀπήλαυσαν· ἡμῖν γὰρ τούτων ὁ βίος, ὡς διδασκαλεῖον, ἐν ᾧ στοιχοῦντες ὀρθῶς, Χριστῷ καταφεύγομεν, τῷ διδόντι μέγα ἔλεος.

Ποῖα τοῖς ἱεροῖς ἄσματα, ἀναμέλψωμεν ἡμεῖς ἀξίως; τοῖς οὐρανοδρόμοις οἱ πῆλινοι, καὶ περινοστοῦντες τὰ γῆινα, τοῖς αὐλοῖς ὅμοια φρονοῦσι· ποσῶς γάρ, ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκρατήθησαν, τὰ ἄνω, ὡς ἀληθῶς ἐπιποθήσαντες· καὶ νῦν τρυφῶντες πλουσίως, ἀκηράτου δόξης, καὶ ἀνεκλείπτου χαρᾶς, Χριστὸν ἱκετεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ποῖα τοῖς ἀθληταῖς ῥήματα, προσλαλήσωμεν ἀξιοχρέως, τοῖς ἡμῶν πατράσιν ἐν πνεύματι, καὶ προνοουμένοις ἀείποτε; ὡς κινδύνων πάντας ὄυομένους· τὸν μέγαν, καὶ Ἱερόαθλον Εὐθύμιον, τιμῶντες, καὶ δωδεκάδα συναθλήσασαν· τοὺς θεοφόρους φωστήρας, σὺν Ὅσιος πᾶσιν, καὶ Ἱεροφάντας σεπτούς, τοῦ Λόγου τοὺς κήρυκας, οἰκουμένην καταυγάζσαντας.

Προσόμοια ἕτερα. ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μοναστῶν τὰ συστήματα, συνελθόντες τιμήσωμεν, τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα θεῖον σύλλογον. Ἴδου γὰρ πάρεισιν ἅπαντες, οἱ θεῖοι Δομήτορες καὶ κοσμητορες ὁμοῦ, οἱ ἐνταῦθα ἀσκήσαντες, οἱ πανόσιοι, τὰς αὐτῶν δαπανήσατες οὐσίας, καὶ ἐν πόνοις καὶ ἀγῶσι, Μονὴν τὴν ὧδε συστήσαντες.

Ἄγιώνυμον σύνταγμα, οὓς πλουτεῖ Βατοπαίδιον, τοὺς τὸν Ἄθω ἅπαντα ἀγιάσαντας, τοὺς Ἱεράρχας Ποιμένας τε, Ὅσιους καὶ Μάρτυρας, θεῖους Ὁμολογητάς, τοὺς γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους τε, πάντας σήμερον, εὐφημοῦμεν τὰ τέκνα τοὺς πατέρας, τοὺς ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις, τὴν Ἐκκλησίαν κοσμήσαντας.

Οἱ τὴν Μάνδραν δομήσαντες, νῦν σκιρτῶσιν ἀυτάδελφοι, Ἀντωνίῳ ἅμα τε ὁ Νικόλαος, καὶ ὁ κλεινὸς Ἀθανάσιος, οἱ στύλοι καὶ πρόμαχοι, σὺν τῷ Σάββα Συμεών, Παλαμᾶς ὁ θεσπέσιος, σὺν τῷ κείραντι, Νικοδήμῳ καὶ Σάββα ὁ θεόφρων, καὶ Φιλόθεος ὁ μύστης, καὶ Θεοφάνης ὁ ἐνθεος.

Νεοφύτῳ Εὐδόκιμος, Ἀγαπίῳ Νικόδημος, Μακαρίῳ Μάξιμος, Ἰωάσαφ τε, Ἰωακείμ συντιμάσθωσαν· καὶ ἡ συναθλήσασα Εὐθυμίῳ δωδεκάς, καὶ Κοσμάς ἱερόαθλος, Διονύσιος, καὶ Μακάριος σὺν τῷ Ἰωάσαφ, οἱ ἀσκήσεως ἰδρωσιν, αἷμα αὐτῶν συγκεράσαντες.

Δόξα. ᾠχος πλ. β΄.

Σήμερον συνήγαγε τοὺς περὶ αὐτήν, ἡ περιβλεπτος Μονὴ Βατοπαιδίου, τῆς Θεοτόκου τὸ πάντιμον σκήνωμα, ἵνα τοὺς ἰδίους υἱοὺς πανηγυρίσῃ. Δεῦτε οὖν οἱ συναχθέντες, ὡς υἱοὶ τοὺς πατέρας, μελωδικῶς εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίρετε οἱ ἡμῶν πολιοῦχοι καὶ φρουροί, καὶ τῆς ἀγιωνύμου πολιτείας κοσμήτορες· χαίρετε οἱ ἐκ πολλῶν μὲν τόπων συναχθέντες, πολλῶν δὲ χωρῶν φανέντες, φωστῆρες καὶ διδάσκαλοι· χαίρετε τῆς ἡμετέρας Μονῆς καὶ πατρίδος, φύλακες καὶ προασπισταί, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως οἱ ἀλάθητοι κήρυκες· χαίρετε οἱ Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, οἱ Μάρτυρες καὶ Ὁμολογηταί, καὶ ἀσκηταὶ ἀκριβέστατοι· χαίρετε τῆς ἡμῶν ἐλπίδος οἱ βέβαιοι πρόμαχοι, καὶ μετὰ τῆς Θεοτόκου πρεσβευταί, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεοτοκίον Δογματικόν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. γ' 1)*

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε'15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσεται δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονάς. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσεται κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμκήσεται αὐτούς, καὶ ἐρημώσεται πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κατοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. κδ'7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Πρῶτον τὸ Ἰδιόμελον τῆς Μονῆς. Ἦχος α'.

Τῷ ἕκτῳ μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη, πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱὸν τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς· καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἶτα δὲ τὰ τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ καὶ σὺ Μονῶν ἡ ἐξαιρέτος, ὡς τοῦ Ἄθω τὸ σέμνωμα, καὶ ὀρθοδόξου παραδόσεως τὸ καύχημα. Σήμερον ὡσεὶ ἔλαια κατάκαρπος, ὑπὸ τοὺς κλάδους τοὺς σοὺς υἱοὺς πλουτοῦσα, τῆς Ἐκκλησίας

ίλαρύνεις τὸ πρόσωπον καὶ τῶν πιστῶν εὐφραίνεις τὰ συστήματα. Πᾶσαν πολυπλεύρωσ τὰ σὰ τέκνα, ἐν τῇ μακροαίῳνί σου βιοτῇ, τὴν εὐσέβειαν ἐκράτυναν, καὶ ἐν σκότει τῆς δουλείας, τοὺς ὑποδούλους λαοὺς ἐφώτισαν· καὶ νῦν πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁσιοι Πατέρες, οἱ ταύτη τῇ Μονῇ καὶ τῷ Ὁρει τούτῳ ἀσκήσαντες, τὴν διπλῆν τοῦ Σταυροῦ ἐννοίαν, πράξει καὶ θεωρία ἠνύσατε. Κόσμῳ ἀποταγέντες καὶ τὴν σάρκα σὺν τῷ κόσμῳ σταυρώσαντες, τῆς ἀναστάσεως μέτοχοι γέγονατε, καὶ τὴν ἐν ἀνθρώποις τελειότητα ὡς δυνατὸν κατειλήφατε. Χριστῷ οὖν τῷ Σωτῆρι συνόντες, τῶν ταπεινῶν ἡμῶν μέμνησθε συμπαθέστατοι, καὶ τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης λυτρώσατε· οὐ γὰρ παύουσι καθ' ἡμῶν μαινόμενα τὰ σκάνδαλα. Καὶ τῆς μελλούσης σωτηρίας πρεσβείας ὑμῶν καὶ τῆς Ἀχράντου Θεοτόκου, ἀξιῶσατε πανόλβιοι.

Ὁ αὐτός.

Ἄγάλλου ἐν Κυρίῳ ἢ ἐν Ἀθῶ περιβλεπτος Μονῇ Βατοπαιδίου, τῆς Θεοτόκου τέμενος Ἄγιον καὶ τῶν Ὁσίων ἐνδιαίτημα, τοὺς σοὺς υἱοὺς καὶ κηδεμόνας βλέπουσα σήμερον τιμωμένους· οὗτοι γὰρ οἱ τρισόλβιοι φυτὰ ὡς ἀειθαλῆ, ἐν σοὶ ἐξανθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν εὐωδίας πνευματικῆς ἐπλήρωσαν, θεοφιλῆ πολυκαρπία ἐξανατείλαντες. Τούτοις οὖν κατὰ χρέος ἐν ἱεροῖς ἄσμασιν ἀναβοήσωμεν· Ἀθληταὶ Κυρίου ἀκοίμητοι, μὴ ἐλλείπετε δυσωπεῖν ἀλείπτως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον τῶν ἐκ πόθου τελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Ἦχος β΄.

Τὴν Πατέρων ἡμῶν συνάθροισιν, ἐξ ἀπάσης διαγωγῆς γενομένην, συνελθόντες σήμερον πανηγυρίζομεν. Ἀσκητῶν Ὁσίων Ὁμολογητῶν καὶ Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Διδασκάλων, παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων· πολλοῖς γὰρ ἀγῶσι καὶ ἀρετῶν ποικίλοις εἶδεσι καθαρθέντες καὶ τελειωθέντες, μέτοχοι γέγονασιν τῶν θείων δωρεῶν, Χριστῷ δὲ νῦν πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἐπέλαμψεν ἡμῖν ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐφρόσυνος πανήγυρις, ἢ τῶν Ἀγίων τῆς Μονῆς ἡμῶν, Πατέρων Ἱεραρχῶν Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων. Οὗτοι γὰρ ὄντως ὡς καλοὶ στρατιῶται, τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως, συγκαλοῦσιν ἡμᾶς εἰς ἐστίασιν πνευματικῆν, ἀοράτως τὰς χάριτας νέμοντες τοῖς εὐφημοῦσιν αὐτούς· διὸ καὶ ἡμεῖς χαρμοσύνως, τὴν αὐτῶν παμφαστάτην μνήμην χρεωστικῶς ἐκτελέσωμεν, ἵνα λάβωμεν δι' αὐτῶν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρρόαγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦ, ἐν Κυριακῇ, τὸ παρόν τῆς Ὀκτωήχου.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἐπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρῶρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Προσόμοια. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Βατοπαιδίου Μονῆ, τῆς Βασιλίσσης οὐρανῶν ἢ ἐνοίκησις, σὺν πάσῃ τῇ παρατάξει, καὶ θείᾳ παρεμβολῇ, τῶν υἱῶν σου πάντων οὓς συνήγαγες· οἱ σάρκα νεκρώσαντες, καὶ τὸ πνεῦμα περῶσαντες, εἰς θεωρίας ἀναβάσεις ἐνθέμενοι, καθαρότητι τῆς καρδίας διέλαμψαν. Χάριτος ὄντως ὄργανα, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ φωτισμοῦ ἀπαθείας, ὡς ἐν ἀνθρώποις ἐγένοντο, Χριστὸν δυσωποῦντες, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων αὐτοὺς ἐν ἄσμασιν.

Στίχ. *Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.*

Χαίροις Ὀσίων πάντων πληθὺς, ἢ ἐκ τῆς ὧδε θείας Μάνδρας ἀνίσχοντες, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, ταῖς φωτοφόροις βολαῖς, καὶ διδασκαλίαις καταυγάζοντες· ποικίλαις γὰρ χάρισι, κοσμηθέντες μακάριοι, τοῖς θείοις λόγοις, ὡσπερ βέλεσι Πνεύματος, ἐμειώσατε τῶν αἰρέσεων ἄνοιαν. Ἀσκησίν τε καὶ ἄθλησιν, ποικίλως ἀνύσαντες, πολυειδῶς τοὺς στεφάνους, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσασθε, αὐτὸν δυσωποῦντες ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. *Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.*

Χαίροις πολυανθῆς ὡς λειμών, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἀρδείαις φυόμενος, καὶ πάντας πληρῶν ταῖς θείαις, καὶ ἡδυπνόοις ὄσμαῖς, ἀρετῶν παντοίων κατορθώμασιν. Εὐχῆς ἐργαστήρια, πρὸς Θεὸν ἀδιάλειπτα, καὶ θεωρίας, τῆς ὑψίστης ἀνώγεα, τὴν πατρότητα δεῦτε νῦν ἐπιδείξατε· ῥύσασθε κινδυνεύοντας, ἡμᾶς τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, διπλῆς ἀγάπης ταμεῖα, τῆς πρὸς Θεὸν καὶ ἀνθρώπους τε. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ὀσίων Πατέρων ὁ χορὸς, οἱ ἐν Βατοπαιδίῳ καὶ τῇ περιχώρῳ καιροῖς διαφόροις ἀγωνισθέντες, εἰς μίαν συμφωνίαν ὑφ' ἡμῶν συναχθέντες, μίαν οἱ πάντες καὶ ὑπὲρ ἡμῶν δέησιν αἰτοῦνται. Μίαν δὲ πάλιν πρὸς τοῦτο συνωθοῦνται, τὴν αὐτῶν ἡμᾶς μιμεῖσθαι πολιτείαν. Ἄλλ' ὃ σύστημα θεότευκτον, θεοφόροι καὶ θεόληπτοι, ἰσάγγελον βιώσαντες πολιτείαν, σύσκηνοι Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τὰ πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου, πασῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος χωρία, ἡμῶν πρέσβεις οἱ ἀκοίμητοι,

καὶ τῆς οἰκουμένης στηρίγματα, τὴν Ἰερὰν ταύτην Μάνδραν, μὴ ἐλλείπετε φρουρεῖν, σὺν τῇ Πανάγνω Θεοτόκῳ, ἧς ταῖς πρεσβείαις καὶ ὑμῶν, Χριστὸν ἱκετεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄνυμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονῆς Βατοπαιδίου φοιτηταὶ καὶ ἀκέστορες, καὶ τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, θεοφόροι ἐδείχθητε, Πατέρες πανσέβαστοι ἡμῶν, ἀγῶσιν ἀθλήσαντες καλῶς· διὰ τοῦτο ἐπαξίως μνήμην ὑμῶν, τὴν πάνσεπτον ἐκτελοῦμεν. Δόξα ἀναβοῶντες τῷ Χριστῷ, δόξα τῷ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ ἐν κινδύνοις ἡμῶν, ὑμᾶς προστάτας δείξαντι.

Ἀπολυτίκιον ἕτερον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοὺς Μονῆς ἡμῶν γόνους, καὶ τοῦ Ἄθω ἐκλόγια, ἀσκητὰς Ὅσιους Πατέρας, Ἱεράρχας καὶ Μάρτυρας, τιμήσωμεν τοὺς πόνους ἱεροῖς, ἀσκήσαντας καὶ μάνδραν τὴν κλεινὴν, ταύτην τοῦ Βατοπαιδίου, τῇ τοῦ Θεοῦ, Μητρί τε προσηλώσαντας. Δόξα βοῶντες τῷ Θεῷ, δόξα τῇ Θεομήτορι, δόξα τῷ χορηγοῦντι δι' αὐτῶν, ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τό, «Θεοτόκε Παρθένε».

Εἶτα ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ Ἀνάγνωσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, δῖς, καὶ Θεοτοκίον· καὶ εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς ἰδρωτὰς καὶ πόνους ὑμῶν σοφοί, νοερῶς θεωροῦντες πάντες ἡμεῖς, ἀπάσης πληρούμεθα τὰς ψυχὰς κατανύξεως, καὶ πρὸς θείους ὕμνους καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, Πατέρες τρισόλβιοι, πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἑαυτοὺς συγκινοῦντες, ὑμᾶς νῦν γεραίρομεν, ὡς Κυρίου θεράποντας, καὶ Μονῆς ἡμῶν φύλακας, κραυγάζοντες πρεσβεύειν Χριστῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσιν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὡς εὐωδέστατα, κρίνα ἠνθήσατε, ἐν τῇ Μονῇ ἡμῶν, Πατέρες Ὅσοι, Βατοπαιδίου τῇ σεπτῇ, καὶ κόσμος ὁσμῆς ἐπλήσθη· ἔργοις γὰρ καὶ θαύμασι, πλουτισθέντες μακάριοι, ἴασιν καὶ ἔλεος, τοῖς ὑμᾶς λιτανεύουσι, παρέχετε· διὸ καὶ βοῶμεν· Δόξα Χριστῷ τῷ στεφοδότῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατατιπρώσκει με, βέλος γλυκύτατον, τῆς ἀγαπήσεως, τῆς σῆς Πανύμνητε, καὶ καταθέλγει με πυκνῶς, βοᾶν σοι εὐλογημένη· Χαῖρε Βηματάρισσα, ὡς καλῇ τῇ εἰκόνι σου· χαῖρε Παραμύθιον, τῆς Μονῆς σου ἀνύστακτον· χαῖρε ἡ θεία Ἐλαιοβρούτις, ἡ βρούουσα ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰερὰν ἀμπεχόμενος τὴν στολήν, ὦ Εὐθύμιε ἔστης καρτερικῶς, μὴ πτήξας τὸν ἄνακτα, Μιχαὴλ λατινόφρονα· ἐν θαλάσῃ δὲ μάκαρ, ῥίφεις τὸ μακάριον, σὺν σεπτῇ δωδεκάδι, ἐδέξω μαρτύριον· οὗτοι γὰρ ἀγχόνης, ἐπειράθησαν βία· διὸ τοὺς στεφάνους σοι, ὁ Χριστὸς ἔχαρίσατο, σὺν τοῖς θείοις Συνάθλοις σου. Πρεσβεύσατε δοθῆναι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς ἄγουσι, τὴν ὑμῶν θεῖαν μνήμην, Πατέρες μακάριοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν Θεὸν ἀγαπήσαντες ἐκ ψυχῆς, οἱ προστάται τῆς θείας ἡμῶν Μονῆς, ἀγῶνας κατέβαλον, πρὸς τὰ πάθη πυκτεύοντες, καὶ τὴν προᾶξιν αὐθις αἰσίως διέβησαν, θεωρίας πτέρυξιν εἰκότως ἐπέβησαν, αἴγλη ἀπαθείας σαββατίσαντες ὅλως· ἡμῖν δὲ γεγόνασιν, ὄροστάται καὶ φύλακες. Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εὐγνωμόνως ὕμνον τοῦτον δέξασθαι, τῶν τιμώντων ἐκ πόθου, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκ τῶν κόλπων κατῆλθε τῶν πατρικῶν, ὁ μηδέποτε τούτους ἀπολιπὼν ἠνώθη δὲ παχύτητι, σαρκωθείς ὁ ἀόρατος, τοῦ σταυροῦ τὸ πάθος, ἐκὼν κατεδέξατο, καὶ σαρκὸς νεκρώσει, αὐτῷ ἠκολούθησαν, οἱ πιστοὶ σου δοῦλοι, καὶ Μονῆς σου προστάται, Θεόνυμφε Ἄνασσα, κλίμαξ θεία οὐράνιε, χρυσοπόρφυρε γέφυρα· πρέσβευε Αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πόθῳ αἰτοῦσι, δι' αὐτῶν μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πυρὶ τῆς ἀσκήσεως τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς, καὶ μέλη νεκρώσαντες τὰ ἐπὶ γῆς ἀληθῶς, ὀλόκληρα θύματα, ἤχθητε ἐν τῇ ἄνω, τοῦ Κυρίου τραπέζῃ, πνέοντες εὐωδίαν, τῶν ἐνθέων καμάτων· ὁσμὴ γὰρ προσηνέχθητε Χριστῷ, Πατέρες τρισόλβιοι.

Δόξα. Ὕμνοιον.

Ὁσίων ἐντρύφημα καὶ ἀσκουμένων ἐλπίς, Μονῆς τε τὸ καύχημα, ἡμῶν Παρθένε Ἄγνη, λιταῖς τῶν Ἁγίων σου, πάντων οὓς εὐφημοῦμεν δοξασθέντων ἐνθάδε, ῥύου πάσης ἀνάγκης τὴν τιμῶσάν σε Λαύραν, ἣν σοι προσανέθεντο οἱ νῦν τιμώμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὕμνοιον. Ἀθανασίου.

Παρθένε Πανάμωμε, Ἀντιφωνήτρια, Μονῆς σου ἀντίληψις καὶ προστασία θερμή, ὑπάρχεις ἀείποτε· ὅθεν διαφυλάττοις, ταύτην θείαις πρεσβείαις, ἣν σοι Ὁσίων δῆμος, ἐν αὐτῇ ἀσκησάντων, ἀνέθεντο τῇ σκέπη σου, ὡς δῶρον τίμιον.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, Ὁσιακόν.

(Ὁρα τῇ ε' Δεκεμβρίου).

Ὁ Ν'. ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἡμέρον συνήχθημεν οἱ φιλεόρτοι, ἐγκωμίων ὕμνοις τιμῆσαι, τοὺς ἱερούς ἡμῶν προστάτας. Οὗτοι γὰρ οἱ φιλότεκνοι, δείμαντες τὴν Ἱερὰν Βατοπαιδίου Μάνδραν, πόνοις ἰδίους καὶ δαπάναις, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν ἡμῖν παρέδωκαν, τοῦ ἱεροῦ αὐτῶν βίου τὴν εἰκόνα. Καὶ ἔσαι οὐ διαλείπουσι, τῇ πατρικῇ αὐτῶν προνοίᾳ, φρουροῦντες αὐτήν, καὶ πρεσβεύειν τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο, ἀνὰ δ'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ α΄.

Ἦχος πλ.δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῆ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα. (Δίς).

Παθῶν τὸν ῥύπον ἀπ' ἐμοῦ ἀπέλασον, ἡ τῆς ἀγνείας πηγὴ, νῦν προαιρουμένου ἀνυμνῆσαι Δέσποινα, τοὺς τῆς Μονῆς σου ἅπαντας, ἱεροὺς Χαρακτῆρας, κατὰ στοιχεῖον καὶ ὄνομα, τῆς ἡμῶν ἐλπίδος τό στήριγμα.

Πῶς σου ἐξείπω κατ' ἀξίαν Δέσποινα, τὰς δυναστείας φωνῆ, ἅς περ τῆ εἰκόνι, τοῦ ἁγίου Βήματος, τερατουργεῖς ἐκάστοτε, τῇ ἁγία Μονῇ σου, περιφρουροῦσα ἀείποτε, τοὺς τὸ σὸν φυλάσσοντας θέλημα.

Βηματαρίσσης ἡ σεπτὴ εἰκόνισις, σὺν τῷ τιμίῳ Σταυρῷ, φρέατι κλεισθεῖσα, χρόνοις ὅσοις πλείοσιν, ἀνέτειλεν ὦ θαύματος! τὴν λαμπάδα τηροῦσα, ἀειφεγγῆ καὶ ἀκοίμητον, τὰ νυκτώδη πάθη ἐλαύνουσα.

Τοὺς θεοφόρους τῆς Μονῆς Δομήτορας, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀθληταῖς, καὶ Ποιμέσι θείοις, καὶ Ὅσιοις ἅπασι, τὰς τῶν λειψάνων λάρνακας, καὶ Πανάγνου τὴν Ζώνην, χρεωστικῶς πάντες σήμερον, δεῦτε εὐλαβῶς προσκυνήσωμεν.

Πρῶτος Κανὼν τῶν Ὁσίων, ἄνευ ἀκροστιχίδος.

Ῥδὴ α΄.

Ἦχος πλ.δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραὼ.

Θεὲ καὶ Λόγε τὴν σὴν χάριν δίδου μοι, τῷ ἁμαθεῖ καὶ πτωχῷ, νῦν προαιρουμένῳ, ἀνυμνῆσαι ἅπαντας, τοὺς τοῦ Βατοπαιδίου σου, Ἀθλητὰς καὶ Ὅσιους, καθὼς Αὐτὸς Σὺ ἐπίστασαι, τοὺς πανευσεβῶς σοι λατρεύσαντας.

Θεοδοσίου τὸν βλαστὸν ὡς ἔσωσας, τὸν Βασιλέως υἱόν, ὡς ἀπαρχὴν θείαν, θείας εὐδοκίας σου, Μονὴν οἰκοδομησαί σου, Θεοτόκε Κυρία, κατασκηνοῦσαι τὴν χάριν σου, διὰ τῆς ἁγίας εἰκόνοσ σου.

Βατοπαιδίου τοὺς κλεινοὺς δομήτορας, ἀνευφημησαί με δεῖ, ὅτι Θεοτόκου τὴν Μονὴν ἀνήγειραν, καὶ δόξη κατεκάλλυναν, καὶ ἀνέθεντο ταύτην, τῇ Θεομήτορι εὐλογία, τρεῖς πανευλαβῶς οἱ αὐτάδελφοι.

Πῶς μὴ προφέρω τὸν κλεινὸν Γεννάδιον, τὸν κατιδόντα ποτέ, τὸ ἐν Βατοπαῖδι ἀναβλύσαν ἔλαιον, παρὰ τῆς Θεομήτορος; πῶς σιγήσω δὲ πάλιν, τὸν κεκμηκότα Νεόφυτον, τὸν διπλᾶς λαβόντα τὰς χάριτας.

Θεοτοκίον.

Ὅτε μετέστης πρὸς Θεὸν θεόνυμφε, καὶ τῷ Θωμᾷ Μαθητῇ, δέδωκας σὴν Ζώνην, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, ταύτην ἡμῖν ἀπέδωκας, ἐπ' ἐσχάτων ὡς οἶδας, τῆς σῆς Μονῆς ὄντως καύχημα, καὶ κληρονομίαν ἀπόλεκτον.

**Ἔτερος Κανὼν, τῶν Ὁσίων οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
(ἄνευ τοῦ Θεοτοκίου τῆς ἕκτης ᾠδῆς)·
«Βατοπεδίου ὑμῶ οἶα προστάτας ὑμᾶς, οἳ ἔστε φῶς»**

ᾠδὴ α΄.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Βαβαί μοι τῷ τάλανι, τοὺς οὐρανίους ὑμνήσαί πως, ἄσμασι προθέμενος, Βατοπαιδίου Μονῆς, τοὺς Δομήτορας, προστάτας τε Ὁσίους, τὴν ἄνω ἐπίσκεψιν αἰτῶ δοθῆναί μοι.

Λινέσωμεν σήμερον, ἐν Προεστῶσι τὸν ἔξαρχον, Νικόλαον ἄσμασι, τῆς ἡμετέρας Μονῆς, τὸν δομήτορα, συνάμα Ἀντωνίῳ, ὁμοῦ Ἀθανάσιον, θείους ὁμαίμονας.

Τὸν θεῖον Εὐθύμιον, τὸν Ἱερόαθλον ἄσμασιν, ἀξίως τιμήσωμεν, σὺν Δωδεκάδι ὁμοῦ, τοὺς βιώσαντας ἐν ἀρεταῖς παντοίαις, ἀθλήσει τε ὕστερον, τοὺς ἀριστεύσαντας.

Ο μέγας διάκονος, βηματοφύλαξ πιστότατος, ὁ κρύψας ἐν φρέατι, σὺν τῇ εἰκόνι Σταυρόν, εὐφημείσθω νῦν, ἄσμασι θεηγόροις, δουλεύσας αἰχμάλωτος, κλέος ἀπέλαβεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε οὐ κρύπτομεν, τὴν τοῦ ἐλέους σου ἄβυσσον, τὴν βρύσιν τὴν ῥέουσαν, τὴν θεῖαν Ζώνην σου, καὶ τὰ θαύματα, τῶν εὐεργεσιῶν σου, ἃ βρύεις ἐκάστοτε, ἡμῖν τοῖς δούλοις σου.

Καταβασία.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ Βασιλίδι Μητροί, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ΄.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνητοπε. (Δίς).

Τῆς βουλῆς τῆς πατρῴας, ὁ ὀρισθεὶς Ἄγγελος, ἐπὶ σὲ Παρθένε θεόθεν, σταλεῖς παρίσταται, ὁ Ἀρχιστράτηγος, καὶ τὴν χαρὰν σοι μηνύει, ὅτι τέξεις ἄμεμπτε, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Πειρατῶν τῇ Μονῇ σου, ἀποσοβοῦσα τὴν ἔφοδον, ξένως τῷ πιστῷ ποιμενάρχῃ, τὸ δρᾶμα ἔδειξας· καὶ ἀπεκώλυσεν, ὁ σὸς Υἱὸς τοῦτο λέγειν· ἀλλὰ παρεμύθησας, τοὺς σοὺς θεράποντας.

Ραντισμῶ σῶν χαρίτων, τὸ δυσειδὲς ἔκπλυνον, τῶν ἁμαρτιῶν μου Παρθένε, καὶ παραμύθησον· Παραμυθίας γάρ, τὴν φωταυγῆ σου εἰκόνα, τῇ Μονῇ σου δέδωκας, πλοῦτον ἀκένωτον.

Λντιλήψεως χάριν, ὄμβροβλυτεῖς Δέσποινα, ἐκ τῆς ἱερᾶς σου εἰκόνας, Παραμυθία μου, ἦν ἀσπαζόμενοι τὰς δωρεάς σου ἀντλοῦμεν· ὡς ὑπέσχου μένεις γάρ, φρουρὸς ἀκοίμητος.

Πρῶτος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Θεολόγους γεραίρω, τὸν Παλαμᾶν ἔξαρχον, σὺν τῷ σοφωτάτῳ Μαξίμῳ τῷ χριστοκῆρυκι, καὶ Μακαρίῳ ὁμοῦ, τῆς Παντοκράτορος μάνδρας, τῶν πιστῶν στηρίγματα, καὶ ἀντιλήπτορας.

Προσμονάριον σέβω, δι' ἀρετῆς λάμπαντα, καὶ Βηματαρίσσης εἰκόνα, κρύψαντα φρέατι, Σάββαν διάκονον, τὸν μετὰ χρόνους δὲ πλείστους, ταύτην ἀνασύραντα· θαῦμα παράδοξον!

Συμεῶν τε καὶ Σάββαν, ἀνευφημεῖν δίκαιον, τοὺς ἐν τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, σεμνῶς βιώσαντας· θεία ἐμπνεύσει δέ, εἰς περιώνυμον τόπον, καὶ Μονὴν περίφημον, ἰδίαν κτίσαντας.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπέσχου Παρθένε, τοῦ προνοεῖν πάντοτε, τῆς Βατοπαιδίου Μονῆς σου, πιστῶς ἐτήρησας, καὶ ἐναπέθηκας, τὴν παναγίαν σου Ζώνην, τὴν ἡμῶν ἀσφάλειαν, καὶ περιτείχισμα.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Επαίνοις τιμᾶται ὁ γενναῖος, Γεννάδιος ὄντως ὁ κλεινός, δοχείου ὁ διάκονος, ὁ κατιδὼν τὸ ἔλαιον, σὺν Μαθηταῖς Παντάνασσα, ὑπερεκβλύζον προνοία σου.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις, τῇ σκέπῃ προστρέχομεν ὑμῶν, Πατέρες οὐρανόφρονες, Βατοπαιδίου ἔπαινοι· ταῖς γὰρ ὑμῶν δεήσεσι, τὴν σωτηρίαν εὐρήσομεν.

Ιλέωσαι μάκαρ τὸν Δεσπότην, λιταῖς σου Νεόφυτε ἡμῖν, Δεσποίνης Προσμονάριε, ἧς τὴν φωνὴν ἀκήκοας, ἐντεῦθεν προσκαλοῦσάν σε, πρὸς Βασιλείαν οὐράνιον.

Ο θεῖος Ἀγάπιος τιμάσθω, σὺν Γέροντι τούτου τῷ σεπτῷ, τῆς Κολετζίου Σκήτεως, ῥόδα τερπνὰ καὶ εὖοσμα, δουλείας πλάνης λύσαντες, τοὺς πρὶν κυρίου, τῇ χάριτι.

Υμνεῖσθω σὺν τούτοις καὶ ὁ θεῖος, Νικόδημος νήψεως ναός, θεόνους καὶ θεόληπτος, ἡσυχαστῶν ὁ μέγιστος, ὃς τὸν σοφὸν Γρηγόριον, πρὸς τελειότητα ἤγαγε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα σκέπη καὶ προστάτις, ὑμῖν τοῖς οἰκοῦσι σὴν Μονὴν, Κυρία Βηματάρισσα, πταισμάτων δοῦναι ἄφεσιν, τοῖς ταπεινοῖς ἰκέταις σου, τὸν σὸν Υἱὸν καθικέτευε.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Μετὰ τὴν αἴτησιν, Κάθισμα τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς κοιλάδας τοῦ Ἄθωνος ταῖς ῥοαῖς, τῶν δακρῶν ἀρδεύσαντες ἀληθῶς, τῶν πόνων τὰ δράγματα, εἰς ἑκατὸν ἑκαρπώσασθε, καὶ φωστῆρες ἐν κόσμῳ, ζωῆς λόγον ἔχοντες, ἐπαξίως ὤφθητε, Πατέρες μακάριοι· χάριν γὰρ λαβόντες, ἀμοιβὴν τῶν καμάτων, ἰᾶσθε νοσήματα καὶ διώκετε πνεύματα. Ὅθεν πίστει δεόμεθα· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν εἰκόνα σου Δέσποινα τὴν σεπτὴν, Βηματάρισσαν πόθῳ οἱ ταπεινοί, τιμῶμεν δοξάζοντες, τὸν πανάγιον τόκον σου. Τῶν πονηρῶν δαιμόνων, τὸν πόλεμον ἀμβλυνον, καὶ ἀπαθείας αἴγλη ἡμᾶς χειραγώγησον· τὰς μεμολυσμένας, τῆς καρδίας ἐννοίας, ῥοαῖς κατανύξεως καὶ δακρῶν ἀπόπλυνον, ἵνα πόθῳ σοι κράζωμεν· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν· σὲ γὰρ μόνην πλουτοῦμεν, βεβαίαν ἀντίληψιν.

ᾠδὴ δ'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

(Δίς).

Σὺ ἀληθής, τῆς σωτηρίας ὑπόθεσις, Θεομητορ σάρκα ὡς δανείσασα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ πανσθενουργῷ, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ, ἡμῶν προϊστασαι πάντοτε, εἰκόνι σου τῇ θείᾳ, τὰς χάριτας διδοῦσα, Ἐσφαγμένης τῇ κλήσει Πανάχραντε.

Ὁ πλαστουργός, ἐκ τοῦ αἰῶνος σὲ εὔρατο, θείαν σκέπην Ὅρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, καὶ τῆς Μονῆς σου παιδαγωγόν, πάντοτε φουροῦσαν, τοῖς θαύμασι τῶν εἰκόνων σου, τῆς θείας Ἐσφαγμένης, καὶ τῆς Ἀντιφωνούσης· σὺ γὰρ φύλαξ αὐτῆς πέλεις ἄγρυπνος.

Λειθαλής, ἀθανασίας παράδεισος, ὁ ὥραϊος ὄντως καὶ μυρίπνοος, θεία εἰκὼν σου ἢ θαυμαστή, πέλει Ἐσφαγμένη, θαυματουργοῦσα καὶ σώζουσα, πιστῶν πάντα τὰ πλήθη, τὰ προσπίπτοντα πίστει, μητρικῇ σου πρεσβείᾳ Παντάνασσα.

Ἡ τῶν πιστῶν, μόνη ἐτοίμη ἀντίληψις, βοηθείας χειρὰ σου ἀνάτεινον, μανίαν λύουσα πειρασμῶν, Ζώνη σου τῇ θείᾳ, τῇ μυριπνόῳ καὶ ἴασαι, σωματῶν κακουχίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας, τῶν πιστῶς αἰτουμένων σε Δέσποινα.

Πρῶτος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Κοσμάς ὁμοῦ, σὺν Εὐθυμίῳ οἱ Δώδεκα, τοὺς στεφάνους μαρτυρίου ἔλαβον, καὶ Διονύσιος ὁ κλεινός, ἐν τῇ νήσῳ Κρήτη, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὁ ἄριστος, τοὺς ἄθλους τῇ ἀσκήσει, συμμίξαντες ἐμφρόνως, οἱ πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ Ὁσιόαθλοι.

Υμνοὶς τιμῶ, τὸν Προεστῶτα Εὐθύμιον, τὸν γεννάδα, ὃς δεθεὶς ἀλύσει, κατεποντίσθη ἐν τῷ βυθῷ, ὡς ἐλέγξας πλάνην, Λατινοφρόνων στερῶτάτα, σὺν θείῳ Εὐδοκίμῳ, οὗ ἢ εὐρεῖς πάντας, τῶν ἁγίων λειψάνων κατηύφραναν.

Συνανυμῶ, καὶ Θεοφάνην τὸν ἄριστον, τὸν ποιμένα ὑστερον γενομένον, σὺν Γενναδίῳ καὶ μαθηταῖς, στύλους ἐγκρατείας, καὶ ἀκριβεῖς τῇ ὑποταγῇ, ἰδόντας ξένον θαῦμα, ὑπὸ τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἐλαίου τὴν θείαν ἀνάβλυσιν.

Θεοτοκίον.

ᾨ τῆς πολλῆς, περὶ τὴν Ποίμνην σου Δέσποινα, προμηθείας! σὲ γὰρ πάντες ἔχομεν, Βατοπαιδίου οἱ φοιτηταί, προνοοῦσαν μόνην, διὰ τῶν θείων εἰκόνων σου, καὶ Ζώνης σου ἁγίας, δι' ὧν τῇ σῇ πρεσβείᾳ, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων σωζόμεθα.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Μύρα εὐωδέστατα ἢ ἱερά, θήκη τῶν λειψάνων πανόσιοι, ὑμῶν ἐκπνέει, καὶ ἰάσεων πηγὰς, πᾶσι τοῖς προσπελάζουσι, καὶ πανευλαβῶς ἱκετεύουσιν.

Νάματα ἰάσεων ἢ σὴ σορός, μάκαρ ἀναβλύζει Εὐδόκιμε, τοῖς προσιούσι, καὶ καθαίρει μολυσμούς, σαρκὸς ὁμοῦ καὶ πνεύματος, καὶ εὐωδιάζει θεόληπτε.

ᾨ φθῆ ἀγαλλόμενος πνευματικῶς, ἐπὶ τῇ τερπνῇ μνήμῃ σήμερον, ὑμῶν Πατέρες, καὶ πληρούμενος ὁσμῆς, σοροῦ ὑμῶν τῆς κόνεως, ὁ χορὸς ἐνταῦθα ὑμῶν ὑμᾶς.

Οἶκός τις γεγένησαι τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπερφυῶν θείου Πνεύματος, ὑψηγῆς τε, ἐναρέτου ἀγωγῆς, καὶ πρακτικὸς διδάσκαλος, Σάββα τῆς Μονῆς ἡμῶν καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ἴδε Παναμώμητε, ἄκουσον νῦν· ἄτροπον Ποίμνην σου φύλαπτε, ἐκ πάσης βλάβης, καὶ δεινῶν ἐπαγωγῆς· εἰς σὲ γὰρ Βηματάρισσα, πάντες τὰς ἐλπίδας ἐθέμεθα.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκράυγαξε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥδὴ ε΄.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

Ἴνα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον; καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαῖον· ἀλλ' ἐπιστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι. (Δίς).

Ῥαθυμίας τῷ ὕπνῳ, καὶ τῆς ἀμελείας τῷ βάρει κρατούμενον, ῥῦσαί με Παρθένε, καὶ καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον, ᾧ Ἀντιφωνοῦσα, ὡς τῆς Μονῆς ἡμῶν προστάτις, σωτηρίαν αἰτοῦντα πρεσβείαις σου.

Σοὶ προσπίπτω καὶ κράζω, κώλυσον Πανάμωμε ὡς τὴν Βασίλισσαν, ἐν ἐμοὶ κακίαν, ὡς ποτὲ καὶ αὐτὴν ἀπεκώλυσας, καὶ εἰσάγαγέ με, ἐν ἀρετῶν τῇ μετουσίᾳ, ὅπως οὕτω σωθεῖς μεγαλύνω σε.

Τῆ θερμῆ σου πρεσβείᾳ, τῇ πρὸς τὸν Υἱόν σου ᾧ Ἀντιφωνήτρια, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου, τῆς πλουτούσης τὰς θείας εἰκόνας σου, σὺν Βηματαρίσῃ, καὶ τῇ σεπτῇ Παραμυθίᾳ, κεχηρημένη φυλάπτεῖς τοὺς δούλους σου.

Οὶ τοῦ Ὁρους Πατέρες, καὶ πιστῶν τὰ συστήματα πάντοθεν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην, προσκυνῆσαι προθύμως ἐπείγονται, χάριν ἰαμάτων, ἀπαλλαγὴν κακῶν ποικίλων, τῇ πρεσβείᾳ σου Κόρη λαμβάνοντες.

Πρῶτος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Νικοδήμῳ τῷ πάνυ, τοῦ σοφοῦ Γρηγορίου τῷ γέροντι, προσκομίζω ὕμνον, σὺν αὐτῷ δὲ τιμῷ Ἀθανάσιον, τῆς τοῦ Πρωτοκλήτου, Σκήτης δομήτορα τὸν θεῖον, ὡς ποιμένων τὸ κλέος καὶ καύχημα.

Σάββα θείῳ ἐκ πόθου, πρεπωδέστατον ὕμνον προσάξωμεν, τῷ σοφῷ ἐκείνῳ, θεοπνεύστῳ ὀργάνῳ τῆς χάριτος· ὦν βροτὸς γὰρ φύσει, βίον ἀσώματον διῆλθε, καὶ Μονῆς ἡμῶν ὄφθη ἀγλαΐσμα.

Ὡς καλλίτεκνος μήτηρ, ἡ Βατοπαιδίου Μονὴ εὐφημίζεται, τοὺς υἱοὺς τιμῶσα, παλαιούς τε καὶ νέους κατέχουσα, σὺν τῷ Ἰωάσαφ, βασιλογόνῳ Μετεώρων, Θεοφάνην νεόαθλον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Τὶς οὐ χαίρει καρδίᾳ, βλέπων τὴν σὴν Ζώνην Ἁγνὴ Θεονύμφευτε, καὶ σεπτὰς εἰκόνας, τῶν θαυμάτων χεούσας ἀνάβλυσιν, χάριν ἰαμάτων καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν πᾶσι, προσιοῦσιν ἐκ πόθου καὶ πίστεως.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἄνεταιλε σήμερον, τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος! ὄντως ἀμβροσία ἢ τοῦ μάννα, τοῦ ζωηρόύτου πᾶσι προτίθεται· ὅθεν ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾶ, θείων προστατῶν ἡμῶν, οἱ ποθοῦντες τρυφήσατε.

Παθῶν κατεφρόνησας, σαρκὸς μάκαρ Εὐθύμει, τῇ ὑπερβαλλούσῃ ἐγκρατεία, καὶ βασιλέα τὸν λατινόφρονα, ἤλεγξας θεόφρον εὐθαρσῶς· βίαιον δὲ θάνατον, πνιγμονῆς ἐκαρτέρησας.

Ρευστὴν καὶ εὐμάραντον, τοῦ βίου τὴν τερπνότητα, Ὅσοι Πατέρες ἐγνωκότες, σταυρὸν ἐπ' ὤμων προθύμως ἤρατε, Μονῇ προσδραμόντες ἥσπερ νῦν, φύλακες καὶ πρόμαχοι, ἔσαιε διαμένετε.

Θεοτοκίον.

Ὁρᾶν Φωτοπάροχε, τὸ Φῶς με καταξίωσον, ὃ ἔτεκες κόσμῳ· καὶ ψυχὴν μου, τὴν νῦν ἀφώτιστον καταφώτισον· σοὶ γὰρ ἀνατίθημι Σεμνή, πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου, καὶ ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Καταβασία.

***Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεία δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθέ-
νε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι
τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.***

Ῥδὴ ς'. Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

***Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν
κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου.*** (Δίς).

Ὅτε ἐπέστη καιρὸς, βουλῆς μεγάλης ὁ Ἄγγελος, ἐξ οὐρανοῦ κατελθὼν, πρὸς σέ τὴν Πανάμωμον, ἐνοικήσας εἴληφε τὴν ἐμὴν εἰκόνα, ἣν φορέσας ἀνεκαίνισεν.

Βηματαρίσσης ὑμῶν, τὸ πάνσεπτον ἐξεικόνισμα, σὺν τῷ τιμίῳ σταυρῷ, τῷ φρέατι δύσαντι, χρόνοις ἐπὶ πλείοσι, Θεοτόκε Κόρη, καὶ ἡμᾶς καθαγιάζοντι.

Παραμυθίας εἰκῶν, Βατοπαιδίου μυρίπνοος, παρηγορίας ἡμῖν, γενοῦ πύργος ἄσειστος, φρουροῦσα καὶ σκέπουσα, τοὺς σὲ προσκνυοῦντας, καὶ προσμένοντας τῇ σκέπῃ σου.

Τῆς Ζώνης σου τῆς σεπτῆς, τὴν χάριν δίδου Πανάχραντε, καὶ τὴν Μο-
νήν σου ἀεὶ, κινδύνων περισώζε, ἐξ ἐχθρῶν ποικίλων τε, καὶ δαιμόνων
πλάνης, καὶ αἰρέσεως Παντάνασσα.

Πρῶτος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Βατοπαιδίου Μονῆς, γεραίρω θεία βλαστήματα· Νεόφυτον τὸν κλεινόν, φωνῆς γὰρ ἀκήκοε, Μητρὸς τοῦ Παντάνακτος· καὶ τὸν ἐν ὀσίοις, διαλάμπαντα Νικόδημον.

Εὐφραίνου κλεινὴ Μονή, Βατοπαιδίου καὶ χόρευε, κομῶσα τοὺς σους υἱούς, πρὸς δόξαν καὶ ἔπαινον, τῆς Ἁγνῆς Θεόπαιδος, ἧς τῇ προστασίᾳ, τὰ βραβεῖα νίκης ἔλαβον.

Σὺν Ἀντωνίῳ τιμῶ, τὸν σύντεκνον Ἀθανάσιον, καὶ Νικολάῳ ὁμοῦ, τοὺς θεῖους Δομήτορας· ὁμοῦ δύο Σάββας τε, καὶ τοὺς Γενναδίους, Ἀγαπίους Νικοδήμους τε.

Θεοτοκίον.

Τὴν συμμαχίαν τὴν σὴν, Παρθένε σχόντες οἱ δοῦλοί σου, Βατοπαιδίου Μονῆς, τὰ θεῖα βλαστήματα, τὰ τρόπαια ἠγειραν, κατὰ τῶν δαιμόνων, καὶ στεφάνους νίκης ἔλαβον.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Σεπτὸς χορὸς δωδεκάριθμος, σεμνῶν Ὀσιοάθλων τιμάσθω νῦν, ὡς στηλιτεύσαντες, Λατίνων πλάνην τὴν ἔχθιστον, καὶ τὸν ἀγχόνης θάνατον ὑπομείναντες.

Τοῖς ἄσμασιν εὐφημήσωμεν, πληθὺν Ὀσιοάθλων πανθαύμαστον, τοὺς ἐπωνύμους τε, καὶ ἀνωνύμους Μονῆς ἡμῶν, περιφανῆ βλαστήματα μακαρίζοντες.

Ἀφθάρτου δόξης ἐτύχετε, Πατέρες τῆς Μονῆς τὰ καυχήματα, καὶ Ὅρους Ἄθωνος, ὄντως εὐώδη βλαστήματα, καὶ ἀμαράντοις στέφειν ἐκοσμήθητε.

Τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἐκβλύζοντας, ἰάσεων τὰς χάριτας ἅπασιν, Πατέρας σήμερον, δεῦτε ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τῆς ζωῆς τὰ ῥεῖθρα αὐτῶν ἀντλήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Μαρία Μῆτερ ὑπέραγνε, Μονῆς Βατοπαιδίου ἡ πρόνοια, σῶζε τὴν Ποίμνην σου, πάσης δεινῆς περιστάσεως, καὶ αἰωνίου δόξης τυχεῖν ἀξίωσον.

Καταβασία.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὰ ὑπὲρ φύσιν ἱερὰ ὑμῶν παλαίσματα, καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς καλῆς ὑμῶν ἀθλήσεως, εὐφημοῦμεν καὶ θαυμάζομεν Θεοφόροι. Ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει γὰρ ἐμπρέψαντες, τοὺς στεφάνους ἐκομίσασθε τῆς πίστεως· διὸ κράζομεν· *Χαίρετε Πατέρες Πανόσιοι.*

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελοι μὲν τῷ τρόπῳ, χοῖκοι δὲ τῇ φύσει, συνεπλάκητε ἐχθροῖς τοῖς ἀσάρκοις· τῇ δὲ ἀηπτήτῳ δυνάμει Σταυροῦ, συμφραξάμενοί τε ἐνικήσατε, ὁδὸν ἡμῖν χαράξαντες, βοῶσι πρὸς ὑμᾶς τοιαῦτα·

Χαίρετε τοῦ Ὁρους, μυροβόλος φυτεία·
χαίρετε τοῦ κόσμου, πρὸς Θεὸν μεσιτεία.

Χαίρετε οἱ ἄραντες, ἐπὶ ὤμων τὸν σταυρόν·
χαίρετε οἱ πατήσαντες, ἐπὶ κάρας τὸν ἐχθρόν.

Χαίρετε οἱ δοξάσαντες, ἐν τοῖς μέλεσι Χριστόν·
χαίρετε ἀντιλήπτορες, καὶ προστάται τῶν πιστῶν.

Χαίρετε θεῖοι κήρυκες, τῆς ἐνθέου βιοτῆς·
χαίρετε Ἰσαπόστολοι, εὐσεβείας τοῖς πιστοῖς.

Χαίρετε στῦλοι πύρινοι, ὁδηγοῦντες τὴν φυλήν·
χαίρετε οἱ ἐκφαίνοντες, τοῦ Κυρίου τὴν βουλήν.

Χαίρετε θεῖοι φύλακες, τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου·
χαίρετε ἄλλοι ἥρωες, τοῦ Ἀθωνικοῦ σταδίου.

Χαίρετε, Πατέρες Πανόσιοι.

Τὸ Συναξάριον.

Τῆ Γ' (10ῃ) τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (**Ἰουλίου**) μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Πέντε Μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας Μαρτυρουσάντων.

Στίχοι.

Παρεμβολή τις εὐρέθη Θεῶ νέα,
Τόλμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτεῖνεν ἐρισθενέας δεκάτη πῦρ Νικοπολίτας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνορος καὶ Σιλουανοῦ.

Εἰς τὸν Βιάνορα.

Οὐκ ἠδυνήθη σὴν ἐλεῖν στερῶν φύσιν,
Μάρτυς Βιάνορ, οὐδὲ τοῦ ξίφους βία.

Εἰς τὸν Σιλουανόν.

ᾠφθη παταχθεὶς Σιλουανὸς τῷ ξίφει,
Ἄλλος Σιλῶαμ ἐξιώμενος πάθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Στίχοι.

Ἀπολλονίῳ Σταυρὸς ἢ τιμωρία,
Εἰπεῖν δ' ἀληθῶς, Σταυρὸς ἢ σωτηρία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῶν Ἁγίων Μυριῶν Ὁσίων, τῶν ἐν σπηλαίοις καὶ σκῆταις τῆς Νιτρίας κατοικούντων, οὓς θανάτῳ παρέδωκεν ἐν πυρὶ καὶ καπνῷ Θεόφιλος ὁ Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον.

Στίχοι.

Ἐκτεινεν εἰς σπήλαια πῦρ τοὺς μυρίους,
Σπήλαιον οἰκήσαντος οἰκέτας Λόγου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἡ σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βιάτου.

Στίχοι.

Ὁ βροντῆς γόνος αὐθις ἤχησε μέγα,
Ἐν τοῖς Βιάτου τὸν αὐτοῦ δόμον στήσας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Ρώσου, ἀσκήσαντος μὲν τὸ πρῶτον ἐν τῷ κοινοβίῳ τοῦ Ἐσφιγμένου, εἶτα δὲ ἀνεγείραντος τὴν περικαλλῆ Λαύραν ἐν Κιέβῳ, ἔνθα ἀνευπαύθη ἐν Κυρίῳ τῷ χιλιοστῷ ἑβδομηκοστῷ τρίτῳ (1073) ἔτει.

Στίχοι.

Ἀντωνιος ἔξαρχος τῶν ἐν Ρωσίᾳ,
Μοναζόντων πέφηνεν βίῳ ἀσάρκῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα τὴν Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν Πάντων τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν τῆ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶ καὶ Σεβασμίας, Βασιλικῆ, Πατριαρχικῆ καὶ Σταυροπηγιακῆ, Μεγίστη Λαύρα τοῦ Βατοπαιδίου, καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμπάντων.

Στίχοι.

Βατοπαίδιον χόρευε ἡ Μάνδρα ἡ Μεγίστη,
Πληθὺν βλαστῶν σου βλέπουσα, ἐν δόξῃ τῆ ὑψίστη.

Ἔτεροι νέοι.

Μεγίστη ὄντως! καὶ μεγίστους τοὺς γόνους,
Ἁγίους τίκει Βατοπαιδίου Μάνδρα.

Κοινῶς ὑμνεῖσθω Βατοπαιδογενῆς ἁγιοστρατεία.

Σάββας ὁ Βηματάης καὶ διάκονος, προσμονάριος τῆς Βηματαρίωσης, ὅστις, ἔνεκα ἐπιδρομῆς πειρατῶν, ἔκρυψε τὴν Ἁγίαν εἰκόνα εἰς τὸ πηγάδιον τοῦ Βήματος καὶ διὰ τῆς πράξεώς του αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μακροχρονίῳ αἰχμαλωσίᾳ του, ἀπέδειξεν ὁποῖας ἀρετῆς καὶ πνευματικότητος ἦτο ἐμπλεως, ἕως οὗ ἡ ἐλπίς τῆς ὑπομονῆς του ἐπραγματοποιήθη καὶ ἡ Δέσποινά μας, ἠλευθέρωσε καὶ ἐπανάφερε τὸν πιστόν Της δούλον διὰ τὴν ὑποδείξιν εἰς τοὺς νέους κτίτορας τὸν τόπον, ὅπου εὗρισκετο ἡ ὑπ' αὐτοῦ κρυβεῖσα εἰκών. Ἐτελείωσεν ὁσιακῶς εἰς τὴν Μονήν.

Νικόλαος Καθηγούμενος, Ἀθανάσιος καὶ Ἀντώνιος ἀντάδελφοι ἐξ Ἀδριανουπόλεως, κτίτορες τῆς Μονῆς, κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα, γενόμενοι πρότυπα ἀρετῆς καὶ ἀκριβοῦς ζωῆς κατηύθυναν μετὰ θείου φόβου τὴν ἀδελφότητα. Ἐκοιμήθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ἐνεταφιάσθησαν ὁμοῦ εἰς τὸν ἔσω νάρθηκα τοῦ Καθολικοῦ.

Σάββας Ἀρχιεπίσκοπος Σεργίας καὶ ὁ κατὰ σάρκα πατὴρ αὐτοῦ **Συμεὼν Νεμάνια** βασιλεὺς τῆς Σεργίας, οἱ μετέπειτα κτίτορες τῆς Μονῆς Χιλιανδαρίου. Σάββας ὁ πρίγκηψ νέος ἐγκατέλειπε κρυφίως τὴν βασιλείαν καὶ κατέφυγε εἰς τὸν Ἄθωνα περὶ τὰ τέλη τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος. Ἐν τῇ Μονῇ Βατοπαιδίου παρέμεινε ἐπ' ἀρκετόν, ἔνθα καὶ ἔλαβε τὸ μέγα σχῆμα. Ἐν αὐτῇ προσῆλθε καὶ ὁ πατὴρ του Συμεὼν παραιτηθεὶς τῆς Βασιλείας καὶ ἀμφότεροι συνέβαλον εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν αὐτῆς καὶ θεωροῦνται ὡς νέοι κτίτορες αὐτῆς.

Ὁσιομάργυς Εὐθύμιος, ἡγούμενος τῆς Μονῆς, μετὰ **Δώδεκα ἐκ τῶν Μοναχῶν** του περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος ὑφίστανται μαρτυρικὸν θάνατον μὴ ὑποκύψαντες εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν λατινοφρόνων Ἰωάννου Βέκκου Πατριάρχου καὶ Μιχαῆλ τοῦ Παλαιολόγου.

Κοσμάς ὁ Πρῶτος, ἀδελφὸς τῆς Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου, ἀπηγχονίσθη μετὰ ἄλλων ἐν Καρυαῖς

Ἵοιομαρτύρων ὑπὸ τῶν αὐτῶν λατινοφρόνων. Ἐσχάτως εὗρέθη τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου, ὅπου κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπῆρχε πάντοτε κανδήλιον ἀνημμένον.

Ἵοιος Σάββας, ὁ καὶ διὰ Χριστὸν σαλός, μετὰ τοῦ ὁσαύτως Ἵοιωτάτου γέροντός του εἰς Βατοπαιδίων κελλίον τῶν Καρεῶν, κατήγετο ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἐνεκα ἐπιδρομῶν, ἀνεχώρησεν διὰ Κύπρον καὶ Ἱεροσόλυμα ἄλλοῦ ἐπὶ τινα ἔτη. Κατὰ ταῦτα ἐπεδόθη εἰς αὐστηροτάτην ἀσκησιν ὡς οἱ μεγάλοι ἀσκηταὶ τῶν πρώτων αἰώνων, διαλάμπας ἐν ὑπερφυέσι κατορθώμασι καὶ θεοσημείαις. Ἐπανελθὼν εἶτα εἰς τὴν Μονὴν Βατοπαιδίου, ἠγωνίζετο ὑπερανθρώπως, γενόμενος πρότυπον ὑπακοῆς καὶ φιλοπονίας καὶ ἠξιώθη ὑψηλῶν θεωριῶν. Ἐκοιμήθη, ἡμισοῦντος τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ὅπου ἀπεστάλη πρὸς εἰρηνευσιν διαφορῶν μεταξὺ τῶν Βασιλέων.

Φιλόθεος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἔγινε μοναχὸς ἐν Μονῇ Βατοπαιδίου, ὅπου ἐμαθήτευσε πλησίον τοῦ ἀνωτέρω ὁσίου Σάββα, τοῦ ὁποίου συνέγραψε καὶ τὸν ὑπερφυῆ βίον, ὡς καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐν οἷς ἀναφέρεται εἰς τὴν Μονὴν Βατοπαιδίου ὡς οἰκίαν.

Ἵοιος Νικόδημος, διδάσκαλος τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἀσκηθεὶς εἰς τὰ ὄρια τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου διέλαμψεν ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ. Ἐκοιμήθη ὁσῶς τρία ἔτη μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν ὑποταγὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, προσῆλθεν εἰς Μονὴν Βατοπαιδίου ἀρχὰς τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, ὅπου παραμείνας ἐπὶ τινα ἔτη ἐκάρη καὶ κατηρίσθη πνευματικῶς· εἶτα μετέβη καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου ἡ θεία Χάρις τὸν ὠδήγησεν, ἕως ὅτου ἐτέθη ἐπὶ τῆς λυχνίας τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου τῆς Θεσσαλονίκης. Οὗτος ἐκράτησεν εἰς τοὺς ὤμους του τὴν ἀκρίβειαν τῆς Θεολογίας καὶ ὀρθοδόξου εὐσεβείας καὶ διὰ τῶν μακροχρονίων του ἀγώνων κατέφερε τελειωτικὸν κτύπημα εἰς τὴν μάστιγα τοῦ νεοαρειανισμοῦ τῶν ἀντισηχαστῶν· διὰ δὲ τῶν συγγραμμάτων του ἀπεστόμωσεν οὐ μόνον τὰς προγενεστέρας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιγενόμενας αἰρέσεις.

Ἵωάσαφ ὁ Μετεωρίτης, καταγόμενος ἐκ βασιλικῶν γένους τῆς Σερβίας γέγονε μοναχὸς καὶ μαθητὴς τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου· ἀργότερον ἔλθων εἰς τὸν Ἄθω, περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, παρέμεινεν ἐν τῇ Μονῇ Βατοπαιδίου ἐπὶ ἑπταετίαν· ἐτελειώθη ὁσιακῶς ὡς πατὴρ τοῦ Μεγάλου Μετεώρου.

Γεννάδιος ἠγούμενος τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου, μετὰ ζήλου κατηύθη τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ. Κατὰ τὴν περίοδον περὶ τὸ χιλιοστὸν τριακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν ἔτος, ὅτε πειραταὶ ἐπεχείρησαν νὰ λεηλατήσουν τὴν Μονὴν, ὁ Ἵοιωτάτος Γεννάδιος ἤκουσε φωνὴν παρὰ τῆς Θεομήτορος νὰ μὴ ἀνοίξουν τὰς θύρας τῆς Μονῆς· καὶ οὕτω ἡ κουροτρόφος καὶ Παραμυθία τῶν μοναχῶν διὰ τοῦ πιστοῦ αὐτῆς δούλου διεφύλαξε τὴν ποίμνην αὐτῆς ἄτρωτον.

Νεόφυτος ὁ Προσμονάριος τῆς Παναγίας τῆς Παραμυθίας, διεκρίθη διὰ τὸν ὑπεροβικὸν του ζήλον καὶ τὴν εὐλάβειαν εἰς τὸν μοναστικὸν του κανόνα καὶ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς συνειδήσεως πρὸς τὸ καθήκον του. Κάποτε εὗρισκόμενος ἐκτὸς τῆς Μονῆς ἠσθένησε βαρῶς καὶ παρεκάλει τὴν Δέσποινάν μας νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ νὰ ἀποθάνῃ μακρὰν τῆς μετανοίας του. Καὶ πράγματι ἠξιώθη νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῆς Δεσποίνης μας ὅτι θὰ ζήσῃ ἐν ἔτος ἀκόμη. Ἐπιστρέψας λοιπὸν εἰς τὴν Μονὴν καὶ ἐργασθεὶς ἀκόπως, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἔτους, ἤκουσε πάλιν τὴν Δέσποινάν μας νὰ τὸν καλῇ δι' ἀναχώρησιν· ὅθεν ἐτοιμασθεὶς καὶ ἀσπασθεὶς τοὺς ἀδελφούς, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Θεοφάνης Ἐπίσκοπος Περιθεωρίου, ἀσκηθεὶς καὶ ἠγουμενεύσας ἐν τῇ Μονῇ Βατοπαιδίου, ἐσχετίσθη μετὰ τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ Κανσοκαλύβη καὶ συνέγραψε τὸν βίον αὐτοῦ. Εἰς τὴν περιγραφὴν τούτου ἀναφέρει ὅτι εἶδεν αὐτὸν πετόμενον ἐπάνω τοῦ ἄλλου καὶ ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν. Κατὰ πρόδῶρσιν δὲ τοῦ Ἵοίου τούτου προεχειρίσθη εἰς Μητροπολίτην Περιθεωρίου καὶ πολλοὺς πειρασμούς ὑπέμεινε διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ.

Γεννάδιος ὁ δοχειαρῆς, καὶ οἱ δύο ἀντάξιοι μαθηταὶ του Ἀγάπιος καὶ Νικόδημος οἱ λαβόντες τὴν ἐντολὴν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀωνόμου Ἡγουμένου νὰ δίδουν ἀνελλιπῶς ἔλαιον εἰς τοὺς ἀδελφούς, παρὰ τὴν αἰσθητὴν ἔλλειψίν του· οἵτινες εἶδον τὸ θαῦμα τῆς ἀναβλύσεως ἐλαίου ἐξ ἐνὸς ἐντελῶς κενοῦ δοχείου, χάριτι τῆς Κυρίας μας Θεοτόκου τῆς Ἐλαιοβρυτίδος.

Μακάριος ὁ Μακρῆς, γεννηθεὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ χιλιοστὸν τριακοσιοστὸν ἐνενηκοστὸν πρῶτον ἔτος, νέος ἦλθεν εἰς τὴν Μονὴν Βατοπαιδίου ὅπου ἐκάρη Μοναχὸς ὑπὸ τινος λογίου καὶ εὐσεβεστάτου γέροντος. Ἀργότερον προήχθη εἰς τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα, τὸ ὁποῖον ἐτίμησε διὰ τοῦ ἐναρέτου βίου του. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γέροντός του, ὑπετάγη καὶ πάλιν εἰς ἕτερον Γέροντα πνευματικὸν ὀνόματι Δαυῖδ. Εἶτα μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου, ὡς λογιώτατος, διεκρίθη εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ λόγου· ἀργότερον ἔγινεν ἠγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν. Ἐλαβε μέρος εἰς δύο ἀποστολάς εἰς Ῥώμην ἐκπροσωπῶν τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὑπεραμυνόμενος μετὰ σθένους τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων. Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα ἐτῶν εἰς τὴν νῆσον Χάλκην ἐξ αἰτίας ἐπιδημικῆς νόσου.

Μάξιμος ὁ Βατοπαιδινός, ὁ ὑπὸ τῶν ξένων ὀνομασθεὶς «Γραικός», ἐγεννήθη τὸ χιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ἔτος ἐξ ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῆς Ἄρτης. Ἐσπούδασεν εἰς διαφόρους σχολὰς τῆς Εὐρώπης, ἀκροασθεὶς τῶν ἐπιφανεστέρων διδασκάλων· καὶ κατόπιν ἐγένετο ἄριστος καθηγητὴς. Μὴ ἱκανοποιούμενος ὁμως ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀνθρωποκεντρικοῦ δυτικοῦ φρονήματος, ἀνεχώρησε διὰ τὸν Ἄθω, καὶ ἔμεινεν εἰς τὴν περίβλεπτον Μονὴν τοῦ Βατοπαιδίου, ἀγασθεὶς τοὺς ἐν αὐτῇ λογίους καὶ ἐναρέτους Μοναχοὺς. Παρέμεινεν εἰς αὐτὴν ἐπὶ δεκαετίαν,

όπου στοιχῶν εἰς τὰς πατερικὰς διδασκαλίας ἔφθασεν εἰς τὴν διὰ πράξεως ἐπίβασιν τῆς θεωρίας. Ὡς ἦτο ἐπόμενον ἔγινεν ἱκανὸς νὰ φωτίζη καὶ χάριν τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ἀγάπης ἐξήρατο τοῦ Ἁγίου Ὁρους στηρίζων τοὺς πιστοὺς. Εἶτα ἐκλήθη, διὰ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπὸ τοῦ Τσάρου Βασιλείου Ἰβάνοβιτς εἰς Ῥωσίαν ἵνα βοηθήσῃ τὸν λαὸν διὰ τῆς διορθώσεως καὶ μεταφράσεως τῶν γραφικῶν καὶ πατερικῶν κειμένων. Ἐκεῖ μετὰ τὰς πρώτας ἀρίστους δραστηριότητάς του, ἔγινε θύμα φθόνου καὶ κατεδικάσθη εἰς φυλάκιον καὶ δεσμά, στεροῦμενος μελέτης καὶ θείας Κοινωνίας ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη καὶ πλέον. Αὐτὸς δὲ μεθ' ὑπομονῆς καὶ καρτερίας, πέραν πάσης μνησικακίας ἢ γογγυσμοῦ ἐπετέλει τὸ ἐποικοδομικὸν αὐτοῦ ἔργον πρὸς τὸν Ῥωσικὸν λαόν, λαβὼν τὴν πρώτην εὐκαιρίαν. Μὴ ἐπιτραπίσης ἄχρι τέλους τῆς μαρτυρικῆς αὐτοῦ ζωῆς τῆς ἐπιθυμητῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ, ὑπέκλυεν ὁ γηραιὸς ἀθλητῆς εἰς τὸ κοινὸν πάντων χρέος εἰς ἡλικίαν ὀγδοήκοντα ἕξ ἐτῶν, γενόμενος, κατὰ κοινὴν παραδοχὴν, νέος Ἱεραπόστολος καὶ διδάσκαλος τῆς θεολογίας καὶ τῶν ἡθῶν διὰ τοὺς Ῥώσους.

Ἀθανάσιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποσυρθεὶς εἰς τὸν Ἄθω, ἐκάθησεν εἰς ἓν Μονύδριον, πλησίον τῶν Καρυῶν, ὑπαγόμενον εἰς τὴν Μονὴν Βατοπαιδίου, τὸ ὁποῖον ἀνεκαίνισε καὶ διηύρυνεν γενόμενον εἶτα καὶ Σκήτη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ἐκοιμήθη ὁσιακῶς εἰς Ῥωσίαν, ἐνθα σφύζεται ἀφθαρτον τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον.

Μακάριος Ὁσιομάρτυς μαθητῆς τοῦ Ἁγίου Νήφωνος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τῶν εὐχῶν αὐτοῦ -φθάσας δὲ εἰς τὸ ἄκρον καὶ τέλειον τῆς θείας ἀγάπης- ἀναχωρήσας ἐκ τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου, ὅπου παρέμενε μετὰ τοῦ γέροντός του, ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐκήρυξε ἐνώπιον τῶν Ὁθωμανῶν τὸν Χριστόν· βασανισθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῶν, ἀπεκεφαλίσθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὁ Ἅγιος Νήφων, εὐρισκόμενος εἰς τὸ Βατοπαίδιον, ἐπληρορήθη ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τὸ μαρτυρικὸν τέλος τοῦ Μακαρίου, καὶ ἀνήγγειλεν τοῦτο εἰς τὸν ἄλλον μαθητὴν τοῦ Ἰωάσαφ, ὅστις καὶ αὐτὸς μετὰ ταῦτα ἠξιώθη μαρτυρικοῦ τέλους, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν πρόδρῳσιν τοῦ Ἁγίου.

Θεοφάνης Νέος Ὁσιομάρτυς, μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 8ην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ πενηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους εὐρίσκεται εἰς τοὺς κώδικας τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου· ἢ συμβολῆ ὅμως τῆς Μονῆς εἰς τὴν σταδιοδρομίαν αὐτοῦ τοῦ ἀθλητοῦ, δὲν εἶναι γνωστὴ.

Ἀγάπιος μετὰ τοῦ Γέροντος αὐτοῦ καὶ τῶν τριῶν Ἀγαρηνῶν, τοὺς ὁποίους ἔκαμε Μοναχοὺς εἰς τὴν Σκήτην Κολιτζοῦ. Ὁ Ὁσιώτατος οὗτος ὑποτακτικὸς, ἠχημαλωτίσθη κάποτε ὑπὸ πειρατῶν, καὶ παρέμεινε δουλεύων εἰς τοὺς ἀγοράσαντας αὐτὸν Ἀγαρινοὺς ἐπὶ δώδεκα ἔτη, μὴ διαλείπων ἱκετεύειν τὴν Δέσποινάν μας νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ. Μετὰ δὲ προ-

τροπὴν αὐτῆς, φανείσης αὐτῷ ἐν ὄραματι, ἔλαβε θάρδος καὶ ἔφυγε ἀκολούτως ἐκ τῶν κυρίων αὐτοῦ. Φθάσας εἰς τὸν Γέροντά του καὶ διηγήθη εἰς αὐτὸν λεπτομερῶς τὰ συμβάντα. Ὁ Γέροντὸς παρηγορήσας αὐτόν, τὸν συνεβούλευσε νὰ γυρίσῃ εἰς τὸν κύριόν του, μὴ κρίνας ὀρθὸν τὸ ὅτι ἀπέδρασε κρυφίως ἐξ ἐκείνου ὅστις τὸν εἶχεν ἀγοράσει. Ὁ πραγματικὸς ὑπήκοος Ἀγάπιος ὑπήκουσεν καὶ ἐπέστειπεν εἰς τὸν κύριόν του, ὅστις ἀκούσας ὅτι οὕτως ἐπιβάλλει ἢ χριστιανικὴ συνείδησις, κατὰ πολλὰ ἐξετίμησεν τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν. Κατηχηθεὶς οὖν μετὰ τῶν δύο του υἱῶν ὑπὸ τοῦ Ἀγαπίου καὶ κατανυγείς ὑπὸ τῆς θείας Χάριτος, ἀπεφάσισαν ὁμοῦ νὰ γίνουν Χριστιανοὶ καὶ τότε μετὰ τοῦ Ἀγαπίου ἤλθον εἰς τὴν Σκήτην Κολιτζοῦ πρὸς τὸν Γέροντά του, ὅπου παρέμειναν μέχρι τέλους γενόμενοι Μοναχοὶ καὶ ἐτελειώθησαν καὶ οἱ πέντε ὁσιακῶς.

Διονύσιος Ὁσιομάρτυς, μοναχὸς τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου, ἀπεστάλη εἰς Κρήτην, συνοδεύων τὴν Ἀγίαν Ζώνην τῆς Θεοτόκου. Ἐκτραγείσης τῆς Ἐπαναστάσεως, οἱ Τοῦρκοι συνέλαβον τοὺς Πατέρας· ὁ δὲ Διονύσιος μὴ συγκατατεθεὶς εἰς τὰς πιέσεις νὰ ἀποδεχθῇ τὸν ἰσλαμισμὸν, ὑπεβλήθη εἰς βασανιστήρια καὶ μετὰ πυρακτωμένης σοῦβλης ἐτρυπήθη τοὺς μῆνιγγας. Εἶτα δὲ, ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον κατὰ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἔτους.

Εὐδόκιμος Ὁσιος, τὸ εὐωδέστατον ἄνθος τοῦ πνευματικοῦ λειμῶνος τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου εἰς ποίους χρόνους καὶ μεθ' ὁποίων ὑπερανθρώπων ἄθλων καὶ ἀγῶνων εὐηρέστησεν οὗτος ὁ τρισμάκαριστος πατὴρ εἰς τὸν Θεόν, εἰς οὐδένα ἐπέτρεψε νὰ γνωρίσῃ, καθότι προγνωρίζων τὸ τέλος τοῦ εἰσῆλθεν καὶ ἐναπέθεσε κρυφίως τὸ πολυπόνον καὶ ἀθλητικὸν του σκήνος εἰς τὸ ὀστεοφυλάκιον τῆς Μονῆς καὶ παρέμεινε οὕτως ἄγνωστος. Κατὰ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν τεσσαρακοστὸν ἔτος ἀνεκαλύφθη ὡς θησαυρὸς πολυτάλαντος τὸ λείψανον τοῦ Ὁσιωτάτου τούτου Πατρὸς ἀφθαρτον καὶ ἀκέραιον, ἀναδίδον ἄρρητον εὐωδίαν, τὴν ὁποίαν ἕως σήμερον ἀναδίδουν τὰ ἱερώτατά του ὄστα καὶ ἡ τιμία του κἀρα.

Ἰωακείμ ὁ ἐπικαλούμενος «**Παππουλάκης**», ὁ ἐξ Ἰθάκης ἔλθων νεώτατος εἰς τὴν Μονὴν Βατοπαιδίου, τοσοῦτον καθεδύνθη ἐκ τῆς ἀσκητικῆς διαγωγῆς τῶν βατοπαιδινῶν πατέρων, ὥστε ἀποταξάμενος πᾶσιν, ἔμεινε ἐν αὐτῇ· ἐνθα δοκιμασθεὶς καὶ καρεὶς ἐβίωσεν θεοφιλῶς ἕως τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Τότε ὁ ὄσιος ἀναχώρησεν εἰς Πελοπόννησον, συγκακοπαθὼν μετὰ τοῦ λαοῦ, εἶτα ἐπανελθὼν, θεία οἰκονομία εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα τὴν νῆσον Ἰθάκην, μεγάλην ἐπεδείξατο τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν καὶ ἀγιότητα· διὸ καὶ ἔτι ζῶν ἔθαυματουργεῖ καὶ ἀπῆλανε τῆς γενικῆς ἀποδοχῆς ὡς ἀγίου. Κοιμηθεὶς ἐτάφη εἰς τὴν πατρίδα του, γενόμενος προστάτης καὶ πολιοῦχος τῆς νήσου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἰσμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (Δίς).

Τῆς Μονῆς σου ἐγένου, προστασία Παρθένε ὡς Γενναδίῳ ποτέ, ἀνάβλυσιν ἐλαίου, ὑπέδειξας ἀφθόνως, ἀκοιμήτῳ προνοίᾳ σου, Ἐλαιοβρύτις σεμνή, τῇ θεία σου εἰκόνι.

Ἀνατείνω τὸ ὄμμα, τῇ σῆ μυροφόρῳ καὶ παναγία μορφῇ, καὶ πόθῳ ἀνακράζω, ὡς τότε τῷ σῷ δούλῳ, ξένως ἔλαιον ἔβλυσας, τῶν οἰκτιρισμῶν σου ῥοαῖς, παθῶν καθάρισόν με.

Δοχειάρισα Κόρη, περιφρούρησον τέκνα τῆς Ἱερᾶς σου Μονῆς· αἶι γὰρ ἀναβλύξεις, τὰ θεῖά σου ἔλέη, ὡς κρουνὸς θαυματόβρυτος, ἐπωνυμίαν αὐτήν, πλουτοῦσα ἐπαξίως.

Τοῦ ἐλέους πηγὴν σε, πάντες ἐπιστάμεθα Παρθένε δοῦλοί σου· διὸ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς πάλαι τὰ δοχεῖα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἔμπλησον, καὶ σωτηρίας σεπταῖς, ἀξίωσον εὐχαῖς σου.

Πρῶτος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἷς τῶν ἐν τῷ Βατοπαιδίῳ, πεφανέρωται Εὐδόκιμος ὁ θεῖος, τῇ τῶν λειψάνων ὁσμῇ, ἰώμενος τὰς νόσους, καὶ σὺν αὐτῷ τιμώμενος, νεομάρτυς Θεοφάνης.

Κτίτορας θεῖους ἐπαινέσω, τοὺς ὁμαίμονας τῷ πόθῳ καὶ τῇ γνώμῃ, Ἀθανάσιον σὺν, τῷ θείῳ Ἀντωνίῳ, καὶ τὸν κλεινὸν Νικόλαον, τῆς ἡμῶν Μονῆς προστάτας.

Ἀἴνοις τιμῶ τοὺς Ἱεράρχας, τὸν Φιλόθεον σὺν Σάββα Θεοφάνην, Παλαμᾶν τε κλεινόν, σὺν τῷ Ἀθανασίῳ· καὶ εἴ τις ἄλλος ἔλαθεν, ἐν ᾧδαῖς μεγαλυνέσθω.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα κόσμου σὺ ὑπάρχεις, κατ' ἐξάαιρετον Μονῆς Βατοπαιδίου, προστάτις φύλαξ τροφός, ἄγρυπνος καὶ βεβαία, τοῖς ἐν αὐτῇ προσμένουσι, τὰ ἔλέη σου διδοῦσα.

Ἔτερος τῶν Ἁγίων. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀγαπήσαντες, Θεὸν ὡς θέμις πάνσοφοι, καὶ μελετήσαντες, τὸν θεῖον νόμον Αὐτοῦ, καὶ τοῦτον πληρώσαντες, εὖ δι' ἀσκήσεως, ἐνδειξάμενοι, ἀγάπην ὑπερβάλλουσαν, ἐπαξίως νῦν τιμᾶσθε.

Συγκροτεῖτῳσαν, τῇ γῆ τὰ ἐπουράνια, καὶ εὐφραινέσθωσαν, Ἀγγέλων τάξεις βροτοῖς· βροτοὶ γὰρ οὐράνιοι, ἄγγελοι ἔνσαρκοι, ἐορτάζονται, Βατοπαιδίου θρέμματα, εἰς Θεοῦ τιμὴν τῶν ὅλων.

Υπὲρ ἔννοιαν, ἡ χάρις ἡμῶν Ἅγιοι! ἐκ τῶν τιμίων ὑμῶν, καὶ πανεν-
τίμων σορῶν, ἰάσεις παρέχονται, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, καὶ κραυγάζουσιν·
Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μακαρίζονται, ὑμῶν Πατέρες σήμερον, σεπτὰ παλαιόματα, δι' ὧν χω-
ρία σεπτὰ, τοῦ Πνεύματος ὤφθητε, καθάπερ Ἄγγελοι, βιοτεύσαντες· ὅθεν
ὑμῶν τὴν εὐσημον, μνήμην πόθῳ ἐκτελοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ἄπας σύλλογος, τῶν ὑμνητῶν σου Ἄχραντε, ἀναβοῶμέν σοι, ἀκατα-
παύστῳ φωνῇ· Χαρὰ κόσμου Δέσποινα, Λόγου παλάτιον, ἡ ἀσφάλεια,
Μονῆς ἡμῶν καὶ στήριγμα, καὶ ἐλπίς ἀθανασίας.

Καταβασία.

*Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυ-
ρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.*

Ῥδὴ η'.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Εἰρμός.

*Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρί, τῷ τῆς Ἀειπαρθένου,
τῷ Μουσεῖ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. (Δίς).*

Θαῦμα μέγα τῆς θείας σου εἰκόνας, δι' αὐθάδειαν κρουσθείσης τῇ μα-
χαίρα, ὤφθη ἡ σὴ, μακροθυμία Δέσποινα· εἰ γὰρ καὶ αἷμα βλύξεις, ἰάματα
παρέχεις, τοῖς πίστει σὲ αἰτοῦσι.

Νεκρωθέντα τὸν κρούσαντά σε Κόρη, συνειδήσει ζωῆς, ἠλέησας
Παρθένε· καὶ γὰρ πενθῶν, εἰκόνι σου παρέμεινε, πόνῳ ἰκετεύων, καὶ λαβῶν
ἐν τέλει, τοὺς θείους οἰκτιρμούς σου.

Ῥῦσαι πάντας ὧ θεία Ἐσφαγμένη, τοὺς ἰκέτας σου παντοίας ἐπηρείας,
δαιμονικῆς, κακώσεως καὶ βλάβης τε, τοὺς ἐν τῇ Μονῇ σου, Βατοπαιδίου
Μῆτερ, οἰκοῦντας ἐν ἀσκήσει.

Καὶ προστάτιν καὶ σκέπην καὶ ἐλπίδα, σοῦ τὴν Ζώνην Πανάχραντε
πλουτοῦντες, τὴν σωτηρίαν πλήρη κομιζόμεθα, Δέσποινα ὑμνοῦντες, καὶ
ὑπερυψοῦντες, τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Πρῶτος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τοῖς ἀθληταῖς τοῦ αἵματος, νῦν σκιρτῶσι γηθόμενοι, ὁ ἐνθέως ζήσας,
ιερὸς Εὐθύμιος, καὶ βίαιον θάνατον, σὺν Μαθηταῖς δεξάμενος, καὶ Κοσμάς
ὁ Πρῶτος, πολιτείας τοῦ Ἄθω, σὺν τῷ Διονυσίῳ, τῷ ἐν τῇ Κρήτει γενναίως,
ἀθλήσαντι ἐσχάτως, πρεσβείαις τῆς Πανάγνου.

Γάββας ὠδαῖς ὑμνεῖσθω μοι, Ἱεράρχης ὁ ἔνθεος, ὁ Χριστοῦ θεράπων, καὶ θαυμάτων πάροχος, ὁ Σέρβων βασιλεῖον, φωτίσας ὥσπερ ἥλιος, σὺν τῷ Συμεῶν, πατρὶ αὐτοῦ κατὰ σάρκα, ἐνταῦθα μὲν τὸ πρῶτον, βιώσαντες ὁσίως, Μονὴν Χιλανδαρίου, δομήσαντες δὲ εἶτα.

Γκίρτα καὶ πάλιν χόρευε, ἡ σεπτὴ Μάνδρα χαίρουσα, τοῦ Βατοπαιδίου, σοὺς υἱοὺς γεραίρουσα· τὸν θεῖον Ἀγάπιον, σὺν τοῖς αὐτῷ ἐκλάμψασιν, ἅμα Γενναδίῳ, Νικοδήμους τοὺς δύο, Ἀγάπιον τε ἄλλον, καὶ Μαξίμω λαβόντι, στέφος ὁμολογίας, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου.

Θεοτοκίον.

Ἐφ' ὑψηλοῦ τοῦ Βήματος, καὶ λαμπροῦ θρόνου Δέσποινα, μένεις καθημένη, ὅλη ὡς Παντάνασσα, καὶ κύκλω σου ἴστανται, ὥσπερ υἱοὶ σου πάντοθεν, οἱ ἀσκητικοῖς, παντοειδέσιν ἀγῶσι, καὶ ἄθλοις μαρτυρίου, ἐν τοῖς Βατοπαιδίου, τῇ θεῖα σου προνοίᾳ, ἐκλάμπαντες ὡς ἄστρα.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων. Παῖδας εὐαγεῖς.

Γκευὴ ἐκλογῆς θεῖοι Πατέρες, τὴν ἄνω λαμπρότητα δεξάμενοι, καὶ ἁγίου Πνεύματος, ὄργανα γενόμενοι, ἡμῖν σοῖς τέκνοις πέλετε, θεῖοι διδάσκαλοι, τῆς Χάριτος, τὰς τρίβους αἰσίως, βαίνειν ποδηγοῦντες, εὐχαῖς ὑμῶν ἁγίαις.

Ὁ πλάσας καρδίας κατὰ μόνας, καὶ πάντα πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπιστάμενος, ὑμᾶς ἐξελέξατο, ὥσπερ σκευὴ ἔντιμα, Μονῇ ἡμῶν συνήγαγε καὶ καθηγίασε, πρὸς αἴνεσιν, αὐτοῦ αἰωνίαν, ἐνδοξαζομένου ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις.

Ἴσον ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον, Πατέρες Μονῆς ἡμῶν καυχήματα, ἴσους τοὺς στεφάνους τε, πρὸς Χριστοῦ ἐδέξασθε, Μακάριε πανένδοξε, σὺν Ἰωάσαφ στερῶ, συνάμα, Διονύσιε μάκαρ· μνείαν οὖν ποιεῖτε, ἡμῶν στεφανόφοροι.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα ... **Τριαδικόν.**

Ἐστὼς σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, Τρίφωτον ἀμέριστον, ἄκτιστον θεότητα, ὑμολογεῖ ὁ σύλλογος τῶν προστατῶν ἡμῶν, καὶ ἄφεσιν, πταισμάτων αἰτεῖται, τοῖς αὐτῶν τελοῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὁ Λόγος Θεοῦ ἐν σοὶ Παρθένε, βροτῶν τὴν συγκεχωσμένην φύσιν πάθεσιν, ὅλην ἀνεμόρφωσε, καὶ σὲ καθηγίασε· διὸ τὴν θεῖαν Ζώνην σου, ἡμεῖς κατέχοντες, ὡς στήριγμα, καὶ ἄρῶηκτον πύργον, σῶζουσαν Μονὴν σου, τὴν δόξαν σου τιμῶμεν.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαὶ μεγαλύνουσι. (Δίς).

Παρθένε ἡ φωσφόρος θεία λαμπάς, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον φέρουσα, τὸν τοῦ Θεοῦ, Λόγον ἐν γαστρὶ σου δίχα σποραῶς, Βατοπαιδίου φύλαττε, τὴν κληρονομίαν σου μητρικῶς, τιμῶσαν ὡς προστάτιν, ἐλπίδα τε καὶ σκέπη, καὶ σωτηρίας σε βεβαίωσιν.

Υμνοῦσαν νῦν προσδέχου τὴν σὴν Μονήν, Θεομητορ ἐν ἄσμασι Σύλληψιν, καὶ τὰς λοιπὰς, πάσας δυναστείας καὶ ἐορτάς, τὰ θεία μεγαλεῖά σου, ἅπερ σοὶ ἐποίησεν ὁ Θεός, δι' ἃ καὶ προσκυνοῦσιν, αἱ φύσεις τῶν στοιχείων, τὸν Θεῖον Τόκον σου Παντάνασσα.

Ως πάντων τετοκυῖα Δημιουργόν, ἀνωτέρα δὲ πάντων ὑπάρχουσα, τῶν νοερῶν, καὶ πυρίνων Πάναγνε Λειτουργῶν, περιέπε προνοία σου, τὴν Βατοπαιδίου θείαν Μονήν, καὶ βράβευσον εἰρήνην, τοῖς ἐν αὐτῇ οἰκοῦσι, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Νυμφῶνος ἀθανάτου ἐπιτυχεῖν, καὶ τρυφῆς παραδείσου ἀξίωσον, τοὺς τὴν σεπτὴν, σύλληψιν τοῦ Λόγου ἐν σῇ γαστρὶ, τῶν τόσων μεγαλείων σου, ὅσα σοὶ ἐποίησεν ὡς εἰκός, ὁ ἄσπορος Υἱός σου, μεθ' οὗ σε πᾶσα κτίσις, ἀξιοχρέως μεγαλύνομεν.

Πρῶτος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ὁ αὐτός.

Αγάλλου ἡ ἐνταῦθα σεπτὴ Μονή, ἡ Ὅσιους πλουτήσασα Δώδεκα, καὶ ἀθλητάς, σὺν τῷ Εὐθυμίῳ, οἱ ἀνδρικῶς, κακοδοξίαν ἤλεγξαν, τῶν λατινοφρόνων καὶ δυσσεβῶν, ὑφ' ὧν παραδοθέντες, ἀγχόνῃς τῷ θανάτῳ, διπλοῦς στεφάνους ἐκομίσαντο.

Εὐφραίνου πάλιν σκίρτα σεπτὴ Μονή, τῆς Ἄγνης τὸ κλεινὸν Βατοπαίδιον, ὅτι πληθύν, Ἱεραποστόλων καὶ Ἀσκητῶν, Ἱεραρχῶν ἀνέδειξας, Διδασκάλων σύστημα ἱερόν, δραμόντας φιλοψύχως, εἰς πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὴν ἀλήθειαν τρανώσαντας.

Ομήγουρις θεόφρον καὶ ἐκλεκτή, Ἀσκητῶν θεοσύλλεκτε ὄμιλε, Ἱεραρχῶν, δῆμε χριστοφόρε καὶ ἱερέ, Μαρτύρων θεῖον σύστημα, ἅπαντες ἀνώνυμοι καὶ γνωστοί, Μονῆς Βατοπαιδίου, ἡμῖν ὑμᾶς ὑμνοῦσι, τὴν σωτηρίαν ἱκετεύσατε.

Τριαδικόν.

Προσφερόμεν σοι δῶρα Τριάς Σεπτῆ, ὡς ἄμνους καὶ καρπώματα εὖοσμα, ὡς ἀπαρχάς, καὶ ὡς θυμιάματα ἐκλεκτά, πάντας τοὺς διαπρέψαντας, τοῖς ὁρίοις ἔξωθεν καὶ ἐντός, Μονῆς Βατοπαιδίου· ὧν ταῖς πρεσβείαις ταύτην, ἐκ πάσης βλάβης διαφύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ψδὰς εὐχαριστίας ἡ σὴ Μονή, καὶ οἱ ταύτην οἰκοῦντες προσφέρομεν, Μῆτερ Θεοῦ, ὅτι διασώζεις ἡμᾶς ἀεὶ, καὶ τὴν ἁγίαν Ζώνην σου, ἔξαιρέτως δέδωκας προνοεῖν· καὶ νῦν ἐν ὄρα τέλους, ἀφέσεως πταισμάτων, καὶ σωτηρίας καταξίωσον.

Ἄλλος τῶν Ἁγίων. Ἄπας γηγενῆς.

Τρέψατε δεινόν, δαιμόνων κλυδώνιον ἐπεγειρόμενον, καθ' ἡμῶν πανόσιοι, τὴν δὲ οἰκίαν Μονὴν φρουρήσατε· τοῖς ὑμνηταῖς βραβεύσατε, πταισμάτων ἄφειν, τοῖς ἐκ πόθου, μνήμην τὴν ἀοίδιμον, ἐκτελοῦσιν ὑμῶν καὶ γεραίρουσιν.

Ἐθετο Θεός, ὑμᾶς παναοίδιμοι ὡς ἀδιάσειστα, τῆς Μονῆς προπύργια, καιροῖς ἐσχάτοις κατὰ δεινῶν πειρασμῶν· σεπτὰ δὲ ὑμῶν λείψανα, νόσους ἰῶνται βροτῶν, σεβομένων, πίστιν τὴν Ὁρθόδοξον, Ἐκκλησίαν πληροῦντα τοῖς θαύμασιν.

Φέγγει νοητῶ, σοφοὶ αὐλιζόμενοι, ᾧδὰς προσδέξασθε, ἃς ὑμῖν προσφέρομεν, εἰς λύσιν χρέους οὗ προσοφείλομεν· ἀλλὰ καὶ νῦν αἰτούμεθα, παραπτωμάτων ἡμῶν, τὴν συγγνώμην, ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, πρὸς Θεὸν δωρηθῆναι καὶ ἔλεος.

Τριαδικόν.

Ψ Τριάς Σεπτῆ, Θεὲ ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, λιταῖς τῶν Ὁσίων σου, τῶν ἐπωνύμων καὶ ἀνωνύμων τε, τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Μονήν, σῶζε παντοίων κακῶν, τῇ δὲ ποιίμνῃ, ἄσειστον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὡς ἀληθῶς, δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, ἐδείχθης Δέσποινα· ὄν γὰρ οὐρανὸς καὶ γῆ, χωρῆσαι ὅλως Θεὸν οὐ δύνανται, ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας· ὄν ἐξιλέωσαι, τῶν Ὁσίων καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐφ' ἡμῖν τοῖς πιστῶς δεομένοις σου.

Καταβασία.

*Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος πανηγυρίζε-
τω δέ, αὐτὸν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος,
καὶ βοάτω Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη Ἄειπάρθενε.*

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μονὴ Βατοπαιδίου νῦν, ἀγάλλου τέρπου χόρευε, σοὺς πολιούχους ὀρῶσα, περιφρουροῦντάς σε κύκλω, συνηθροισμένους ἅπαντας, καὶ τιμωμένους σήμερον· συνεορτάζει τούτοις δέ, τῆς Θεοτόκου ἡ Ζώνη, κοσμοῦσα Σύναξιν τούτων.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τοὺς πόθῳ ἐορτάζοντας, ὑμῶν τὴν μνήμην πάνσοφοι, Πατέρες οὐρανόφρονες, Βατοπαιδίου φύλακες, ἐκ πάσης περιστάσεως καὶ συμφορᾶς λυτρώσασθε, καὶ τῶν παισμάτων ἄφεισιν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, αἰτήσασθε Θεοφόροι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄγάλλου Βηματάρισσα, καὶ Ἐσφαγμένη σκίρτησον, Παραμυθία ὡσαύτως, Ἀντιφωνήτρια ἅμα· ὁ γὰρ Πατέρων σύλλογος, οὗς σήμερον γεραίρομεν, ὑμᾶς ποτε ἠσπᾶσαντο· ὧν ταῖς πρεσβείαις παρέχει, Χριστὸς παισμάτων τὴν λύσιν.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα **Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε χορὸς μοναζόντων, Βατοπαιδίου Μονῆς, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ, τῶν ἡμῶν πολιούχων, Πατέρων ἀθροισθέντες, ἁσμάτων ὄδαῖς, καὶ τοῖς ὕμνοις κροτήσωμεν, χρεωστικῶς ἐκτελοῦντες τὴν παμφαῆ, καὶ λαμπρὰν αὐτῶν πανήγυριν.

Τοῖς τῆς ἀσκήσεως πόνοις, τοὺς ὑπὲρ πίστεως, ἐνώσαντες καμάτους, εὐκλεῶς θεοφόροι, πτέρυγας αὐλοῦς τὰς μυστικάς, προσλαβόμενοι Ἅγιοι, πρὸς καλιὰς οὐρανίου ὡς ἀετοί, ὑψιπέται ἐπετάσθητε.

Σὺν ταῖς χορείαις Ὁσίων, καὶ τῶν Μαρτύρων σοφοί, τῷ Θεανθρώπῳ Λόγῳ, παρεστῶτες ἐν δόξῃ, τοῦτον ὡς Δεσπότην καὶ ποιητὴν, τῶν ἀπάντων τρισόλβιοι, καθικετεύσατε σῶσαι, τοὺς τὴν σεπτὴν, ἐκτελοῦντας θείαν μνήμην ὑμῶν.

Ἄξιεπαίνοις ἐν ὕμνοις, λαμπρῶς τιμάσθωσαν, Νεόφυτος καὶ Σάββας, καὶ Νικόδημος ἅμα, Ἀγάπιος Γεννάδιος οἱ σοφοί, Ἰωακείμ καὶ Εὐδόκιμος, καὶ οἱ στερῆοι Ὁσιόαθλοι σὺν λοιποῖς, ὡς προστάται τῆς Μονῆς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Θεοφόρων ἡμῶν Πατέρων ὁ χορός, ἐκ διαφόρων μὲν πατρίδων προελθὼν, ἐν δὲ τῇ περιωνύμῳ Μάνδρᾳ Βατοπαιδίου, καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς θεοφρόνως οἰκήσαντες, τὸ παρὰ φύσιν ἀπέλιπον, τὴν κατὰ φύσιν ἐτήρησαν ἀγωγήν, καὶ τῆς ἐν θεωρίᾳ ἐπέβησαν τελειότητος. Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξαντο τὰς ἀρετάς, καὶ μαθόντες ἐξ ὧν ἔπαθον, ἡμῶν διδάσκαλοι καὶ καθηγηταὶ γεγονάσι. Διὸ καὶ ἡμεῖς χρεωστικῶς αὐτοῖς βοῶμεν· Χαίρετε τῆς Παρθένου πανάγια ἐκλόγια, καὶ τῆς Ἀθωνικῆς στρατείας ἐγκαλλωπίσματα· χαίρετε τῆς Ἐκκλησίας στηρίγματα, καὶ τῆς οἰκουμένης σεμνολογήματα· χαίρετε τῆς Μονῆς ἡμῶν, ἀκοίμητοι φρουροὶ καὶ φύλακες. Πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἔλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη· μεθ' ἣν τὸ Ἀπολυτίκον τῶν Ἁγίων, ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ψάλλομεν Τυπικά. Εἰς δὲ τοὺς Μακαρισμοὺς, τὴν γ' καὶ ε' Ὁδὴν ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων

Ὁδὴ γ'. Πρῶτος Κανών.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θεολόγους γεραίρω, τὸν Παλαμᾶν ἔξαρχον, σὺν τῷ σοφωτάτῳ Μαξίμῳ τῷ χριστοκέρυκι, καὶ Μακαρίῳ ὁμοῦ, τῆς Παντοκράτορος μάνδρας, τῶν πιστῶν στηρίγματα, καὶ ἀντιλήπτορας.

Προσμονάριον σέβω, δι' ἀρετῆς λάμπαντα, καὶ Βηματαρίσσης εἰκόνα, κρύψαντα φρέατι, Σάββαν διάκονον, τὸν μετὰ χρόνους δὲ πλείστους, ταύτην ἀνασύραντα· θαῦμα παράδοξον!

Συμεῶν τε καὶ Σάββαν, ἀνευφημεῖν δίκαιον, τοὺς ἐν τῇ Μονῇ ἡμῶν ταύτῃ, σεμνῶς βιώσαντας· θεία ἐμπνεύσει δέ, εἰς περιώνυμον τόπον, καὶ Μονὴν περίφημον, ἰδίαν κτίσαντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑπέσχου Παρθένε, τοῦ προνοεῖν πάντοτε, τῆς Βατοπαιδίου Μονῆς σου, πιστῶς ἐτήρησας, καὶ ἐναπέθηκας, τὴν παναγίαν σου Ζώνην, τὴν ἡμῶν ἀσφάλειαν, καὶ περιτείχισμα.

Ὁδὴ ε'. Δεύτερος Κανών.

Ἦχος δ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεπτὸς χορὸς δωδεκάριθμος, σεμνῶν Ὅσιοάθλων τιμάσθω νῦν, ὡς στηλιτεύσαντες, Λατίνων πλάνην τὴν ἐχθιστον, καὶ τὸν ἀγχόνης θάνατον ὑπομείναντες.

Τοῖς ἄσμασιν εὐφημήσωμεν, πληθὺν Ὅσιοάθλων πανθαύμαστον, τοὺς ἐπωνύμους τε, καὶ ἀωνύμους Μονῆς ἡμῶν, περιφανῆ βλαστήματα μακαρίζοντες.

Δόξα ...

Ἀφθάρτου δόξης ἐτύχετε, Πατέρες τῆς Μονῆς τὰ καυχήματα, καὶ Ὅρους Ἄθωνος, ὄντως εὐώδη βλαστήματα, καὶ ἀμαράντοις στέφεσιν ἐκοσμήθητε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία Μῆτερ ὑπέραγνε, Μονῆς Βατοπαιδίου ἡ πρόνοια, σῶζε τὴν Ποίμνην σου, πάσης δεινῆς περιστάσεως, καὶ αἰωνίου δόξης τυχεῖν ἀξίωσον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μονῆς Βατοπαιδίου φοιτηταὶ καὶ ἀκέστορες, καὶ τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, θεοφόροι ἐδείχθητε, Πατέρες πανσέβαστοι ἡμῶν, ἀγῶσιν ἀθλήσαντες καλῶς· διὰ τοῦτο ἐπαξίως μνήμην ὑμῶν, τὴν πάνσεπτον ἐκτελοῦμεν. Δόξα ἀναβοῶντες τῷ Χριστῷ, δόξα τῷ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ ἐν κινδύνοις ἡμῶν, ὑμᾶς προστάτας δείξαντι.

Ἀπολυτίκιον ἕτερον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοὺς Μονῆς ἡμῶν γόνους, καὶ τοῦ Ἄθω ἐκλόγια, ἀσκητὰς Ὁσίους Πατέρας, Ἱεράρχας καὶ Μάρτυρας, τιμήσωμεν τοὺς πόνους ἱεροῖς, ἀσκήσαντας καὶ μάνδραν τὴν κλεινὴν, ταύτην τοῦ Βατοπαιδίου, τῆ τοῦ Θεοῦ, Μητρί τε προσηλώσαντας. Δόξα βοῶντες τῷ Θεῷ, δόξα τῇ Θεομήτορι, δόξα τῷ χορηγοῦντι δι' αὐτῶν, ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τὰ ὑπὲρ φύσιν ἱερὰ ὑμῶν παλαιίσματα,
καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς καλῆς ὑμῶν ἀθλήσεως,
εὐφημοῦμεν καὶ θαυμάζομεν Θεοφόροι.
Ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει γὰρ ἐμπρέψαντες,
τοὺς στεφάνους ἐκομίσασθε τῆς πίστεως·
διὸ κρᾶζομεν· *Χαίρετε Πατέρες Πανόσιοι.*

Καὶ τέλος Κοντάκιον τὸ «Τῆ Ὑπερμάχῳ».

**Ἀπόστολον, ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος καὶ
Εὐαγγέλιον τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.**

Μεγαλυνάριον.

Χαίρετε Πατέρες θεοειδεῖς, τῆς Βατοπαιδίου, Μάνδρας στῦλοι οἱ ἀκλινεῖς· ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, προστρέχοντες ὡς τέκνα, βοῶμεν μετὰ πόθου ἡμᾶς φρουρήσατε.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον...

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ